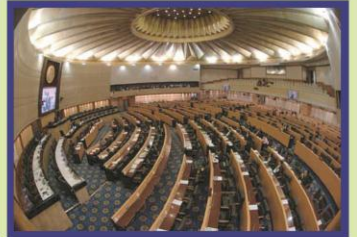

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙

อ.พ. ๒/๒๕๕๙

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพโดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ รวมถึงการฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... มีทั้งหมด ๖๙ มาตรา มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑. บทนิยามศัพท์

กำหนดบทนิยามที่สำคัญ ๆ ดังนี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระจอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และ สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่ง ให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จำย แจก แลกเปลี่ยน ให้ โดยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์ เพื่อการจำหน่ายด้วย

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่าตาม พระราชบัญญัตินี้

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงาน การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด

“จังหวัด” ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

(ร่างมาตรา ๔)

**๒. หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๖ -
ร่างมาตรา ๑๔)**

๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ จำนวนไม่เกิน ๑๕ คน โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๑๐ คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และนายกสัตวแพทยสภา

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๕ คน ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๖)

๒.๒ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี โดยจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ และกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

๒.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เช่น การให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ การให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การกำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๙)

๒.๔ กำหนดองค์ประชุม มติที่ประชุม หลักเกณฑ์การประชุม และกำหนดให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์หรือคณะอนุกรรมการฯ มีอำนาจในการออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ (ร่างมาตรา ๑๐ - ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์มีอำนาจในการออกกฎกระทรวง เพื่อกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดชนิดของสัตว์
- (๒) กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย
- (๔) กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดให้มีการรวบรวมหรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอนการขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

(ร่างมาตรา ๑๔)

๓. หมวด ๒ การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๕ – ร่างมาตรา ๒๙)

๓.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๕)

๓.๒ กำหนดให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน พร้อมแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ (๖)

(ร่างมาตรา ๑๖)

๓.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด ซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดและให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ (ร่างมาตรา ๑๗)

๓.๔ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๖ ของคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่ โดยคณะกรรมการประจำจังหวัดต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกิน ๔๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙)

๓.๕ กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ของอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๐)

๓.๖ กำหนดระยะเวลาของใบอนุญาต ให้มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต โดยผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน (ร่างมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๒๒)

๓.๗ กำหนดระยะเวลาและหลักเกณฑ์ในการขอต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๗ (ร่างมาตรา ๒๓)

๓.๘ กำหนดให้การโอนใบอนุญาตจะกระทำมิได้เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๔)

๓.๙ กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการแสดงความจำนงของทายาทเพื่อขอเป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้รับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งถึงแก่ความตาย โดยให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ (ร่างมาตรา ๒๕)

๓.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย โดยให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๒๖)

๓.๑๑ กำหนดระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ การขอต่อใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ หรือการโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ โดยกำหนดให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่ที่สุด (ร่างมาตรา ๒๗)

๓.๑๒ กำหนดหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยผู้รับใบอนุญาตต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด และผู้รับใบอนุญาตจะต้องส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเลิกประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๒๘)

๓.๑๓ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบริ้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๙)

๔. หมวด ๓ การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๐ - ร่างมาตรา ๔๓)

๔.๑ กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดให้อธิบดีกรมปศุสัตว์มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก โดยพนักงานตรวจโรคสัตว์จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด (ร่างมาตรา ๓๐)

๔.๒ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยต้องแจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง หากกรณีเป็นการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย (ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๒)

๔.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๓)

๔.๔ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ โดยให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ต่อไปได้ (ร่างมาตรา ๓๔)

๔.๕ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ที่ตายโดยถูกฆ่า ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น และในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้ โดยผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๕)

๔.๖ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า โดยผู้ประสงค์ที่จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าวต้องนำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมีชีวิต ข้ำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๖)

๔.๗ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ (ร่างมาตรา ๓๗)

๔.๘ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๘)

๔.๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ เว้นแต่ในกรณีที่ท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประกาศกำหนด และให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ และการตรวจโรคสัตว์ก่อนฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๙)

๔.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการตรวจรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่า นอกโรงฆ่าสัตว์ โดยห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อนพนักงานตรวจโรคสัตว์ จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว และในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้ และเจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔๐)

๔.๑๑ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชำระ การเบิกจ่าย และอัตราค่าเบี่ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ อาคารการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ และกำหนดให้อาคารการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตนั้น (ร่างมาตรา ๔๑ - ร่างมาตรา ๔๓)

๕. หมวด ๔ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๔ – ร่างมาตรา ๔๙)

๕.๑ กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร และในกรณีที่การประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าว เป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไว้เป็นการชั่วคราวและให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

แต่หากผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทนโดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

หากกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ข้างต้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ซึ่งเป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่ง และคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง (ร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๔๕)

๕.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในการเพิกถอนใบอนุญาต โดยกำหนดให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ซึ่งเป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อีกภายใน ๑ ปี (ร่างมาตรา ๔๖)

๕.๓ กำหนดให้ก่อนการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ซึ่งเป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้อาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๗)

๕.๔ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน และคำวินิจฉัยดังกล่าวให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๔๘)

๕.๕ กำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้รับใบอนุญาตต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้ที่ส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๙)

๖. หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

๖.๑ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดเนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๘) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้

(ร่างมาตรา ๕๐)

๖.๒ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕๑)

๖.๓ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒ และร่างมาตรา ๕๓)

๗. หมวด ๖ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๕๔ - ร่างมาตรา ๖๕)

๗.๑ กำหนดให้ผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๔)

๗.๒ กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๕)

๗.๓ กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๖)

๗.๔ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕๗)

๗.๕ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๘)

๗.๖ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาตที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้หรือที่นายทะเบียนกำหนด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๙)

๗.๗ กำหนดให้ผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ ตามประเภทและอัตราที่กำหนด (ร่างมาตรา ๖๐)

๗.๘ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน (ร่างมาตรา ๖๑)

๗.๙ กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๒)

๗.๑๐ กำหนดให้ผู้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๓)

๗.๑๑ กำหนดให้ผู้ต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้ไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๔)

๗.๑๒ กำหนดให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด แต่เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๖๕)

๘. หมวด ๗ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๖๖ – ร่างมาตรา ๖๙)

๘.๑ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๖)

๘.๒ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอายุ ๕ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๗)

๘.๓ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๘)

๘.๔ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๙)

๙. อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

กำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยจำแนกเป็นอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ดังนี้

(๑) อากรการฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐	บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒	บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

(ก) โค	ตัวละ ๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ ๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ ๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ ๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ ๒ บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ ๒๐ บาท

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... มีดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

๑. เพื่อให้โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย

๒. การกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ไว้ จะทำให้โรงฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นบางแห่งมีพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่มีความรู้และมีคุณสมบัติที่เหมาะสมยิ่งขึ้น และสามารถปฏิบัติงานได้จริงตามที่กฎหมายกำหนด

๓. การกำหนดให้สถานประกอบการที่รับฆ่าและซากสัตว์ต้องขออนุญาตตามกฎหมายนี้ จะทำให้มีการควบคุมผู้ประกอบการที่นำซากสัตว์ที่ตายระหว่างการเลี้ยงมาฆ่าและอย่างไม่ถูกต้อง และนำมาเป็นอาหารมนุษย์ ซึ่งอาจมีอันตรายต่อผู้บริโภคได้

๔. การกำหนดให้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์มีอายุ ๕ ปี เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการรักษาสภาพและการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน ซึ่งเดิมไม่ได้กำหนดวันหมดอายุไว้ ทำให้ผู้ประกอบการไม่ตระหนักในการคงสภาพ มาตรฐาน และการผลิตเนื้อสัตว์ที่ดี

๕. การเพิ่มเติมบทบัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิด เนื่องจากที่ผ่านมาพระราชบัญญัติฉบับเดิมไม่ได้ให้อำนาจไว้ จึงไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเต็มที่ จะกระทำได้อีกแต่เพียงร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ต้องหาต่อเจ้าพนักงานสอบสวนเท่านั้น

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ....

๑. โรงฆ่าสัตว์บางแห่งอาจต้องปิดกิจการลง หากไม่สามารถปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนี้ประเทศไทยจะต้องพัฒนาระบบการขนส่งเพื่อขนส่งสัตว์เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และขนส่งเนื้อสัตว์สู่ตลาดผู้บริโภคให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

๒. โรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล อาจต้องลงทุนเพิ่มเติมในการปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ได้มาตรฐาน และคงสภาพการผลิตเนื้อสัตว์ให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น

๓. ผู้บริโภคอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์ที่มีราคาแพงมากขึ้น แต่ทั้งนี้สามารถแก้ไขได้ด้วยการบริหารจัดการกลไกการตลาด

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

มกราคม ๒๕๕๙

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายรัช ผาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศิวณัฐภรณ์ นันทะมา	นิติกรปฏิบัติการ
นายทศวิวัฒน์ เกียรติทัตต์	วิทยากรชำนาญการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวศิริพร แซ่ลี	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย	โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.	
• คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย	- ๑ -
• บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... (เรื่องเสร็จที่ ๑๖๘๐/๒๕๕๘)	- ๙ -
• ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.	- ๒๐ -
• จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ (ขจส.๒)	- ๒๒ -
• จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ขอเลิกใบอนุญาต	- ๒๗ -
• ขั้นตอนการยกเลิกใบอนุญาต	- ๒๙ -
• กำลังการผลิตในโรงฆ่าสัตว์ปีก (Capacity)	- ๓๐ -
• กำลังการผลิตในโรงฆ่าสุกร (Capacity)	- ๓๑ -
• กำลังการผลิตในโรงฆ่าโค กระบือ (Capacity)	- ๓๒ -
• กำลังการผลิตในโรงฆ่าแพะ แกะ (Capacity)	- ๓๓ -
• กำลังการผลิต (Capacity) กับการผลิตเนื้อสัตว์ของประชากร	- ๓๔ -
• ตำแหน่งพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่ประจำโรงฆ่าสัตว์	- ๓๕ -
• คุณสมบัติของพนักงานตรวจโรคสัตว์	- ๓๖ -
• จำนวนพนักงานตรวจโรคสัตว์ และการฝึกอบรม	- ๓๗ -
• บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... โดย น.สพ.สรวิศ ธานีโต รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์	- ๓๘ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๔๖๓๐๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ..... (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๒)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)..... (๒๐)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๔๖๓๐๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ..... (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๒)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)..... (๒๐)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุตติมี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

๑.๒ เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับ มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและ ไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุม ตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ รวมถึงการฆ่าและตัดแต่ง เนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็น การคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

๖. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระจอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จำหน่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ โดยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“จังหวัด” ให้ความหมายรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การออกกฎกระทรวงกำหนดอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอากรและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการออกประกาศตามมาตรา ๔๒ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

๘.๑.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ จำนวนไม่เกิน ๑๕ คน โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๑๐ คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และนายกสัตวแพทยสภา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๕ คน ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และนายกสัตวแพทยสภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้ง จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

๘.๑.๒ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี โดยจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ และกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ออก เพราะบกพร่อง
ต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๘.๑.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการ
ฆ่าสัตว์ เช่น การให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน
ให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ การให้คำแนะนำต่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ การพิจารณา
วินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การกำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและ
สนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออก
กฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔
- (๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติ
ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๘.๑.๔ กำหนดองค์ประชุม มติที่ประชุม หลักเกณฑ์การประชุม และกำหนดให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์หรือคณะกรรมการฯ มีอำนาจในการออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ (ร่างมาตรา ๑๐ - ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและออกเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

๘.๑.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์มีอำนาจในการออกกฎกระทรวง เพื่อกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดชนิดของสัตว์
- (๒) กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย

(๔) กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดให้มีการรวบรวม หรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยัง โรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน การขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์

๘.๒ หมวด ๒ การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

๘.๒.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต จากผู้อนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต จากผู้อนุญาต

การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

๘.๒.๒ กำหนดให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตต่อนายทะเบียน พร้อมแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่งอย่างน้อยต้องมี รายการตามที่กำหนด (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ
ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล
ต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย
- (๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
- (๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ (๖)

๘.๒.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด ซึ่งมีอำนาจหน้าที่
พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดและให้ความเห็น
เกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖
ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์
ประจำจังหวัด และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทน
กรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับ
ใบอนุญาต เป็นกรรมการ

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด
เป็นประธานกรรมการ ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
อุตสาหกรรมจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่
ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่
ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม

๘.๒.๔ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณา
ให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๖ ของคณะกรรมการประจำจังหวัด
ที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่ โดยคณะกรรมการประจำจังหวัดต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
แต่ต้องไม่เกิน ๔๕ วันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
(ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๘ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาตและแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๖ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาแผนงานดังกล่าวว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๙ เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบว่าการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ และกรณีเห็นว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป

๘.๒.๕ กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ของอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

๘.๒.๖ กำหนดระยะเวลาของใบอนุญาต ให้มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต โดยผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน (ร่างมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน

๘.๒.๗ กำหนดระยะเวลาและหลักเกณฑ์ในการขอต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๗ (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๗

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๒.๘ กำหนดให้การโอนใบอนุญาตจะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๒.๙ กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการแสดงความจำนงของทายาทเพื่อขอเป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้รับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งถึงแก่ความตาย โดยให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเข้าประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต และเมื่อมีการแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนจดแจ้งชื่อของทายาทดังกล่าวเป็นผู้ประกอบกิจการแทนโดยให้ใบอนุญาตใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

การแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ทายาทมิได้แสดงความจำนงเป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้รับใบอนุญาตที่ตายตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบริ้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๒.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย โดยให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย

การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๒.๑๑ กำหนดระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ การขอต่อใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ หรือการโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ โดยกำหนดให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

๘.๒.๑๒ กำหนดหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยผู้รับใบอนุญาตต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่า ๖๐ วันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดเรียบริ้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด และผู้รับใบอนุญาตจะต้องส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสัปดาห์นับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

๘.๒.๑๓ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๓ หมวด ๓ การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

๘.๓.๑ กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดให้อธิบดีกรมปศุสัตว์มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก โดยพนักงานตรวจโรคสัตว์จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่ได้รับการกำหนดให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และให้อธิบดีแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่ได้รับการกำหนดให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทในการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๓.๒ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยต้องแจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง หากกรณีเป็นการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย (ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหากเป็นกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ในกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ด้วย ในกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ผู้ที่เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

๘.๓.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

๘.๓.๔ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ โดยให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ต่อไปได้ (ร่างมาตรา ๓๔)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๓๔ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้ เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรคระบาด ไม่เป็นโรค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะ ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๓.๕ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ที่ตายโดยถูกฆ่า ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น และในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลาย เนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภค ก่อนได้ โดยผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะ ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็น เนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ให้ผู้แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง เสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๓.๖ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า โดยผู้ประสงค์ที่จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าวต้องนำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๓.๗ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖

๘.๓.๘ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๓.๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ เว้นแต่ในกรณีที่ท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ประกาศกำหนด และให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ และการตรวจโรคสัตว์ก่อนฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นมิให้นำความ
ในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการฆ่าสัตว์
นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๑ โดยอนุโลม

๘.๓.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการตรวจรับรองให้จำหน่าย
เนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ โดยห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อน
พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว และในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้น
เป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่
อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงาน
ตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์
ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้ และเจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสีย
ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๙ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใด
นำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่าย
เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะ
ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง
ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็น
เนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรอง
ให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๓.๑๑ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชำระ การเบิกจ่าย และอัตราค่าเบี่ยเลี้ยง
และค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ออกรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้
จำหน่ายเนื้อสัตว์ และกำหนดให้ออกรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่าย
เนื้อสัตว์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตนั้น
(ร่างมาตรา ๔๑ - ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย เนื้อสัตว์ในท้องที่ตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง เสียค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ ของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามอัตราที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การชำระและการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๒ การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

๘.๔ หมวด ๔ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

๘.๔.๑ กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร และในกรณีที่การประกอบกิจการ ตามใบอนุญาตหรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าว เป็นเหตุให้หรือมีเหตุ อันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่ บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไว้ เป็นการชั่วคราวและให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ แต่หากผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว หากกรณีผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ข้างต้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ รายงานต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ซึ่งเป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงาน เจ้าหน้าที่มีคำสั่ง และคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันที่แจ้ง ให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง (ร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่การประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการชั่วคราวไว้เป็นการชั่วคราวและให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้อนุญาต

มาตรา ๔๕ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๔

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง

๘.๔.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในการเพิกถอนใบอนุญาต โดยกำหนดให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ซึ่งเป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อีกภายใน ๑ ปี (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต และได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อีกภายในหนึ่งปี

๘.๔.๓ กำหนดให้ก่อนการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ซึ่งเป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้อาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ผู้อนุญาตอาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

๘.๔.๔ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน และคำวินิจฉัยดังกล่าวให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๗ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๔.๕ กำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้รับใบอนุญาตต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้ส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ เมื่อคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ยุติเป็นที่สุดแล้วให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

๘.๕ หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

๘.๕.๑ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดเนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๘) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้

การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรต่อเนื้อสัตว์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดตาม (๖) โดยให้บันทึกรายละเอียด จำนวน น้ำหนักไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย

๘.๕.๒ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้เช่าหาละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนาจความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้เช่าหาละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนาจความสะดวกตามสมควร

๘.๕.๓ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒ และร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘.๖ หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

๘.๖.๑ กำหนดให้ผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖.๒ กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖.๓ กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖.๔ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

๘.๖.๕ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖.๖ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาตที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้หรือที่นายทะเบียนกำหนดแล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาตที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้หรือที่นายทะเบียนกำหนด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖.๗ กำหนดให้ผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือ มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ ตามประเภทและอัตราที่กำหนด (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือ มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) โคหรือกระบือ ตัวละไม่เกินห้าหมื่นบาท
- (๒) แพะ แกะ สุกร หรือนกกระจอกเทศ ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท
- (๓) ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกินหนึ่งพันบาท
- (๔) สัตว์อื่น ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท

๘.๖.๘ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน

๘.๖.๙ กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ หรือ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖.๑๐ กำหนดให้ผู้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ประกอบกับ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ประกอบกับ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖.๑๑ กำหนดให้ผู้ต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้ไม่อำนวยความสะดวก ตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕๐ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๖.๑๒ กำหนดให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด แต่เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน ระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๗ หมวด ๗ บทเฉพาะกาล

๘.๗.๑ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๗.๒ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอายุ ๕ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๗.๓ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๗.๔ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการค้า พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๘ กำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

กำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้
โดยจำแนกเป็น อากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ และ
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ดังนี้

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

(๑) อากรการฆ่าสัตว์		
(ก) โค	ตัวละ	๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒ บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐ บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์		
(ก) โค	ตัวละ	๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒ บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐ บาท
(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต		
(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ...

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. ความจำเป็น

จากการที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก จึงต้องมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามความตกลงต่างๆ โดยเฉพาะมาตรการสุขอนามัยและความปลอดภัยด้านอาหารภายใต้ความตกลง SPS ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงดังกล่าว ประเทศไทยจึงมีนโยบายที่จะก้าวสู่การเป็นครัวโลก (Food World) ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของการเป็นครัวโลกคือ การคุ้มครองผู้บริโภคจากโรคที่เกิดจากอาหารและครอบคลุมไปถึงห่วงโซ่อาหารทั้งระบบ ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การขนส่ง การเก็บและสุดท้ายที่การบริโภค ซึ่งเนื้อสัตว์ถือเป็นอาหารที่เป็นสินค้าสำคัญของประเทศไทยเนื่องจากมีความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศในปริมาณสูง แต่การส่งออกเนื้อสัตว์นั้นจำเป็นต้องแข่งขันทางการค้ากับนานาประเทศ โดยมีการกีดกันทางการค้ากับประเทศคู่แข่งโดยอาศัยหลักเกณฑ์ด้านสุขอนามัยของเนื้อสัตว์ ดังนั้นการควบคุมดูแลคุณภาพและความปลอดภัยของเนื้อสัตว์ที่จำหน่ายแก่ผู้บริโภคทั้งชาวไทยและต่างประเทศจึงเป็นเรื่องที่รัฐบาลให้ความสำคัญ และได้กำหนดนโยบายในการคุ้มครองผู้บริโภคทุกมิติ ที่จะให้ได้รับความคุ้มครองเกี่ยวกับความปลอดภัยในอาหารที่บริโภค โดยปลอดจากเชื้อโรค สารตกค้าง ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นต้น

กรมปศุสัตว์ได้รับนโยบายความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) จากรัฐบาล โดยเฉพาะกระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ ตั้งแต่ฟาร์มจนถึงผู้บริโภค (From Farm to Table) ซึ่งเป็นภารกิจหนึ่งของกรมปศุสัตว์ที่จะคุ้มครองผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนชาวไทยควรได้รับบริโภคเนื้อสัตว์ที่มีคุณภาพเท่าเทียมกับเนื้อสัตว์ที่ส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ การที่จะให้ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ปลอดภัยจำเป็นต้องมีระบบการควบคุม ตรวจสอบคุณภาพความปลอดภัยด้านการผลิตทุกขั้นตอน ตั้งแต่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ การฆ่าสัตว์ การจำหน่ายเนื้อสัตว์จนถึงผู้บริโภค แต่ในร่างพระราชบัญญัตินี้จะมุ่งควบคุมแต่เฉพาะกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์รวมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่ายเท่านั้น

* ที่มา: ส่วนควบคุมโรงฆ่าสัตว์ สำนักพัฒนาระบบรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ วันศุกร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

โรงฆ่าสัตว์เป็นสถานที่แปรสภาพจากสัตว์ที่มีชีวิตเป็นเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคในครัวเรือน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าโรงฆ่าสัตว์เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสุขอนามัยของผู้บริโภค โดยหากดำเนินการในสถานที่ที่ไม่ถูกสุขลักษณะจะส่งผลถึงสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค ซึ่งการผลิตนอกจากจะต้องกระทำในโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน มีกรรมวิธีการฆ่าสัตว์ที่ถูกต้อง มีการตรวจสัตว์และซากสัตว์ที่ดีแล้ว โรงฆ่าสัตว์จะต้องมีการจัดการด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อมที่ดีอีกด้วย มีการตรวจสัตว์ซึ่งจะช่วยป้องกันและลดการปนเปื้อนของเชื้อโรคและสิ่งสกปรกต่างๆ จากโรงงาน คนงาน เครื่องมือ และ เครื่องใช้ ไปยังเนื้อสัตว์

ปัจจุบันกระบวนการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายนั้นถูกบังคับและควบคุมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการควบคุมและตรวจสอบเพื่อให้กระบวนการฆ่าสัตว์เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร กล่าวคือ มีการควบคุมสุขลักษณะในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าสัตว์ 3 ประการด้วยกัน กล่าวคือ การตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ สุขอนามัยในโรงฆ่าสัตว์ และสุขอนามัยในขั้นตอนการฆ่าสัตว์ การกำหนดมาตรฐานสุขอนามัยทั้งสามเรื่องดังกล่าว ซึ่งพบว่ากฎหมายได้บัญญัติขั้นตอนและกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยด้านต่างๆ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ก็ยังพบปัญหาหลายประการ เช่น กระบวนการอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไม่มีความเป็นเอกภาพบุคลากรที่ทำหน้าที่ควบคุมสุขอนามัยในสัตว์ก่อนทำการฆ่า และภายหลังทำการฆ่าขาดความรู้และประสบการณ์ มีการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ รวมถึงบทกำหนดโทษไม่สอดคล้องกับสภาพความร้ายแรงของความผิดและสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศให้ได้รับการบริโภคเนื้อสัตว์ที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ และปลอดภัยจากเชื้อโรค

๕. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๕.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศให้ได้รับการบริโภคเนื้อสัตว์ที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ และปลอดภัยจากเชื้อโรค

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากในปัจจุบันมีการบริโภคเนื้อสัตว์กันอย่างแพร่หลายทั้งภายในและนอกประเทศ แต่เนื้อสัตว์ที่ใช้ในการบริโภคภายในประเทศนั้นกลับไม่ถูกสุขลักษณะและยังไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหารเท่าที่ควร ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจาก กระบวนการฆ่าสัตว์ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ บุคคลากรที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบความถูกสุขลักษณะของสัตว์ที่จะทำการฆ่าและเนื้อสัตว์ที่ได้จากการฆ่า ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการตรวจสอบ รวมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ที่ไม่ถูกสุขลักษณะเป็นต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าสัตว์ เพื่อจำหน่ายนี้ เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยจากเนื้อสัตว์ที่ใช้บริโภคเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการแก้ไข

เพื่อให้กระบวนการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์เป็นไปอย่างถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อให้การกำหนดมาตรฐานของการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายในด้านความปลอดภัยด้านอาหารมีความเป็นเอกภาพ
- (๒) โรงฆ่าสัตว์ต้องตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
- (๓) โรงฆ่าสัตว์ต้องมีการจัดการด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อมที่ดี
- (๔) กระบวนการฆ่าสัตว์ต้องถูกสุขลักษณะและได้มาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร
- (๕) ผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกสุขลักษณะและมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหารต้องมีความรู้และมีประสบการณ์ในด้านการตรวจสอบมาตรฐานดังกล่าว
- (๖) กระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่ายต้องถูกสุขลักษณะ
- (๗) ห้ามมิให้มีการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่าย
- (๘) บทกำหนดโทษต้องสอดคล้องกับสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิดและสภาพเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน
- (๙) อัตราค่าอากรและค่าธรรมเนียม ต้องมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และต้องกำหนดโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่า การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์เป็นบริการสาธารณะที่เอื้อประโยชน์กับนโยบายความปลอดภัยด้านอาหารของผู้บริโภค เป็นสำคัญ

๔.๔. มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ มีดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม และกรมปศุสัตว์ โดยเพิ่มให้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย

นอกจากนี้ยังให้อำนาจแก่คณะกรรมการการวางมาตรการโดยการให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี ในการกำหนดมาตรการเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถก่อตั้งโรงฆ่าสัตว์ได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น

(๒) การอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ อันได้แก่ การอนุญาตให้สร้างโรงฆ่าสัตว์และการอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์จำต้องได้รับการตรวจสอบสุขอนามัยทั้งในส่วนของสุขอนามัยในโรงฆ่าสัตว์และสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ และรวมกระบวนการพิจารณาอนุญาตทั้งสองกรณีนี้เข้าไว้ด้วยกัน โดยให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการพิจารณาทำความเห็นเพื่อให้ผู้มีอำนาจในการสั่งอนุญาตไปในคราวเดียวกัน

(๓) การตรวจสอบความถูกต้องลักษณะและมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหารในกระบวนการฆ่าสัตว์ ทั้งก่อนการฆ่า หลังการฆ่า รวมถึงการอนุญาตให้จำหน่าย ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานตรวจโรคสัตว์ โดยต้องมีความรู้ด้านการตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับการอบรมและได้รับประกาศนียบัตรด้านการตรวจโรคในสัตว์จากกรมปศุสัตว์ และมีประสบการณ์ในด้านการตรวจโรคในสัตว์ด้วย นอกจากนี้ยังต้องได้รับอนุมัติให้ปฏิบัติงานจากกรมปศุสัตว์ด้วย

(๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถือเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจในการตรวจสอบกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ที่ได้จากการฆ่าไปยังสถานที่จำหน่าย

(๕) ห้ามมิให้มีการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายอีกต่อไป

(๖) เพิ่มบทกำหนดโทษในบางฐานความผิดเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิดและสภาพเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน

(๗) ปรับปรุงค่าธรรมเนียม ค่าอากรของการฆ่าสัตว์ทุกชนิด โดยกำหนดเพิ่มขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่า การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์เป็นบริการสาธารณะที่เอื้อประโยชน์กับนโยบายความปลอดภัยด้านอาหารของผู้บริโภค เป็นสำคัญ

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ในปัจจุบันแม้ผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายจากการบริโภคเนื้อสัตว์ที่ไม่ถูกสุขลักษณะจนทำให้เกิดการเจ็บป่วยนั้น อาจฟ้องดำเนินคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายกับผู้ประกอบการในฐานะละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ อย่างไรก็ตามการกำหนดให้ผู้เสียหายต้องฟ้องร้องต่อศาลก่อนจึงจะได้รับความคุ้มครองหรือได้รับชดเชยค่าเสียหายนั้นไม่เพียงพอต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคอย่างแท้จริง เนื่องจากการดำเนินการทางศาลนั้นมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและใช้เวลานาน ซึ่งอาจทำให้ผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายได้อย่างทันท่วงที อีกทั้งภาระการพิสูจน์ตกแก่ผู้บริโภค ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ผู้บริโภคจึงอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบในการพิสูจน์ และในบางกรณีก็ไม่อาจจะรับหรือยับยั้งการกระทำที่จะเกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคได้ทันท่วงที

ดังนั้นการวางมาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมมาตรฐานความถูกสุขลักษณะและความปลอดภัยทางอาหารในทุกขั้นตอนของกระบวนการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายรวมไปถึงการขนส่งเนื้อสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่าย อันมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภคจึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด

๔.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหหรือข้อบกพร่องนั้นได้

เมื่อมีการควบคุม ตรวจสอบ และดูแลการประกอบกิจการ การฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ อย่างเข้มงวดจะทำให้ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้อง ตระหนักและเพิ่มความระมัดระวังมากยิ่งขึ้นในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกิจการการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ รวมทั้งยังทำให้ผู้ประกอบการมีความใส่ใจในคุณภาพของเนื้อสัตว์จากสถานประกอบการของตนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันความเสียหายก่อนที่สินค้าจะเข้าสู่ตลาด (pre-market control)

๕. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

เนื่องจากสิทธิของผู้บริโภคในการได้รับการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย เป็นสิทธิที่เกี่ยวข้องกับประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคทั้งในและนอกประเทศ ดังนั้น องค์กรที่จะสามารถดำเนินการและปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมความปลอดภัยของเนื้อสัตว์ที่ใช้บริโภคได้นั้น ต้องเป็นองค์กรที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะบังคับการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดได้อย่างเคร่งครัด และต้องเป็นองค์กรที่สามารถดำเนินการด้านการคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพด้วย ร่างกฎหมายฉบับนี้จึงกำหนดให้ภาครัฐเป็นผู้ที่ต้องทำภารกิจด้านการคุ้มครองผู้บริโภคด้วยตนเอง เพราะองค์กรของรัฐสามารถจัดสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติการได้อย่างกว้างขวางและครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศได้ นอกจากนี้หากเป็นการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวมแล้ว องค์กร

ของรัฐยังสามารถรองรับปริมาณสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างเต็มที่และเพียงพอต่อการปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๖.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เพื่อให้การควบคุมมาตรฐานสุขอนามัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศให้ได้รับการบริโภคเนื้อสัตว์ที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ และปลอดภัยจากเชื้อโรค

๖.๒ การใช้บังคับของกฎหมาย

เมื่อกฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองประชาชนทุกคนซึ่งอยู่ในฐานะผู้บริโภค จึงสมควรกำหนดให้เป็นกฎหมายระดับชาติที่จะต้องใช้บังคับในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร และต้องเป็นหน้าที่ที่รัฐจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายด้วย เนื่องจากมีการบริโภคเนื้อสัตว์ทั่วทั้งประเทศ รัฐจึงควรเข้ามามีบทบาทในการควบคุมและดูแลเอง จึงจะทำให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๖.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายนี้จะไปในลักษณะของการควบคุมผู้ประกอบการการฆ่าสัตว์ ให้ดำเนินการภายในกรอบที่กฎหมายกำหนด หากผู้ใดไม่ดำเนินการภายในกรอบดังกล่าวผู้นั้นก็จะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย โดยกฎหมายนี้ได้กำหนดโทษไว้สองประเภท คือ โทษทางอาญาและมาตรการทางปกครอง เนื่องจากโทษทางอาญาจะทำให้ผู้ประกอบการเกิดความเกรงกลัวที่จะต้องได้รับโทษ จนทำให้ไม่กล้าที่จะกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย ส่วนมาตรการบังคับในทางปกครองนั้น กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคต่อไป

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

แม้กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับฆ่าสัตว์จะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายหลายฉบับก็ตาม เช่น พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เป็นต้น แต่กฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายที่บัญญัติโดยทั่วไป ยังไม่ครอบคลุมสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์เพื่อการ

จำหน่าย จึงสมควรที่จะมี เพื่อนำไปใช้ควบคุมสุขอนามัยในขั้นตอนและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายให้เกิดประสิทธิภาพ

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกฎหมายนี้ มีอยู่ ๒ กลุ่ม คือ (๑) ผู้ประกอบกิจการการฆ่าสัตว์ และ (๒) ผู้บริโภค

สำหรับภาระที่เกิดขึ้นแก่ผู้ประกอบการนั้น ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องรักษาสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์อยู่แล้ว เช่น กระบวนการฆ่าต้องถูกสุขลักษณะ การตรวจโรคสัตว์ก่อนและหลังการฆ่า เป็นต้น ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ “ ผู้ประกอบการที่ดี ” ย่อมต้องจัดหาให้แก่ผู้บริโภคอยู่แล้ว ดังนั้น ภาระของผู้ประกอบการถึงแม้จะมีอยู่บ้าง แต่ก็ถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพิจารณาถึงประโยชน์ที่ผู้บริโภค ซึ่งได้แก่ประชาชนทั้งในและนอกประเทศ จะได้รับจากการปฏิบัติตามมาตรการของกฎหมายนี้แล้ว จะเห็นได้ว่า แม้ผู้ประกอบการอาจจะมีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้น แต่ก็เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และเพื่อคุ้มครองประชาชนส่วนใหญ่ และการกระทำดังกล่าวย่อมเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการด้วยเช่นเดียวกัน ในการรักษาชื่อเสียง และคุณภาพของสินค้าของตน โดยไม่เอาเปรียบหรือแสวงหากำไรจนเกินควรจากผู้บริโภค

๙. ความพร้อมของรัฐ

๙.๑ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีสัตวแพทย์ ผู้มีความรู้ด้านวิชาการ และมีบุคลากรเพียงพอ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของกรมปศุสัตว์

๙.๒ ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้

๙.๓ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใช้งบประมาณจากรายจ่ายประจำปี

๑๐. วิธีการทำงาน การตรวจสอบและการประเมินผลสัมฤทธิ์

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดวิธีการทำงาน การตรวจสอบ และเป้าหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ซึ่งเป็นภารกิจหน้าที่โดยตรง

๑๑. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติเฉพาะที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็นสาระสำคัญเท่านั้น เช่น คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ การกำหนดชนิดและประเภทของสัตว์ แบบรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าการออกอนุบัญญัติตามกฎหมายนี้ไม่ได้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ถือเป็นการเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจแต่อย่างใด

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วโดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดการสัมมนาทางวิชาการขึ้นเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2550 ณ โรงแรมแกรนด์ทาวเวอร์ อิน กรุงเทพฯ มีผู้เข้าร่วมการสัมมนา 147 คน

(๒) จัดการประชุมเพื่อรับฟังความเห็นของประชาชน และผู้เกี่ยวข้องทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th และ www.dld.go.th ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เรื่องเสร็จที่ ๑๖๘๐/๒๕๕๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๘๗๑๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบพิจารณา โดยให้ความเห็นของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ให้ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับมาตรฐานสุขอนามัยตามกฎหมายระหว่างประเทศ และให้ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงสาธารณสุขไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตรวจสอบพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมปศุสัตว์) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (กรมอนามัย) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เสนอการปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑.๑ ปรับปรุงชื่อ องค์กรประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เป็นคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยเพิ่มผู้แทนกระทรวงคมนาคม (อธิบดีกรมขนส่งทางบก) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองและอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ผู้แทนสัตวแพทยสภา และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน และกำหนดเพิ่มเติมให้คณะกรรมการมีอำนาจให้คำแนะนำรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งกำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

๑.๒ กำหนดขั้นตอนในการขออนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์และขั้นตอนการอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ มีคณะกรรมการประจำจังหวัด

ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นชอบแผนงาน การประกอบกิจการฆ่าสัตว์และให้ความเห็นประกอบการพิจารณาสั่งการของผู้อนุญาต

๑.๓ กำหนดให้ผู้ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องแจ้งนายทะเบียน และต้องดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง หากไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้หน่วยงานของรัฐสามารถ ดำเนินการควบคุมดูแลรักษาความสะอาดแทน โดยเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้รับใบอนุญาตได้

๑.๔ กำหนดให้มีการตรวจสอบความถูกสุขลักษณะและมาตรฐานความปลอดภัย ด้านอาหารในกระบวนการฆ่าสัตว์ทั้งก่อนและหลังการฆ่าสัตว์ ทั้งสัตว์ที่ถูกฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ สัตว์ที่ถูกฆ่า นอกโรงฆ่าสัตว์ และสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการอนุญาตให้จำหน่ายเนื้อสัตว์เป็นอำนาจของ พนักงานตรวจโรคสัตว์ ซึ่งแต่งตั้งจากสัตวแพทย์หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้าน การตรวจโรคในสัตว์หรือการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์กำหนดและได้รับการรับรอง จากสัตวแพทย์สภาและได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์ แทนพนักงานเจ้าหน้าที่

๑.๕ กำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี และผู้อนุญาตมีอำนาจพักใช้หรือเพิกถอน ใบอนุญาตในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ หรือกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ หรือกฎกระทรวงที่กำหนดเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์

๑.๖ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการตรวจสอบกระบวนการขนส่ง เนื้อสัตว์ที่ได้จากการฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่าย

๑.๗ เพิ่มบทกำหนดโทษเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความร้ายแรงของการกระทำ ความผิด และกำหนดอัตราโทษปรับตามประเภทของสัตว์ที่ทำการฆ่าหรือจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยฝ่าฝืน ร่างพระราชบัญญัตินี้

๑.๘ ปรับปรุงค่าธรรมเนียมและค่าอากรการฆ่าสัตว์ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นเกี่ยวกับการสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบ คุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ต้องให้ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับมาตรฐาน สุขอนามัยตามกฎหมายระหว่างประเทศ

๒.๒ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีหลักการที่ดีในการสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และขนส่ง เนื้อสัตว์ และสร้างความปลอดภัยด้านอาหาร อันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ ที่ถูกสุขอนามัย แต่กลไกในการควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีรายละเอียดปลีกย่อยมาก ซึ่งทำให้ รัฐมีต้นทุนในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย (Administrative Cost) สูงมากโดยไม่จำเป็น ทั้งยัง ทำให้ประชาชนมีต้นทุนและภาระที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย (Compliance Cost) สูง ตามไปด้วย และต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อขออนุญาตต่าง ๆ ให้ถูกต้องครบถ้วน แนวทางดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบราชการของคณะรักษา

ความสงบแห่งชาติ ประกอบกับข้อเท็จจริงว่าประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกเนื้อสัตว์รายใหญ่ของโลก และสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมากในแต่ละปี การมีต้นทุนในการบังคับการและการปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายในระดับสูงจะทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมนี้ลดลง ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (National Competitiveness) และรายได้ของประเทศจากอุตสาหกรรมนี้โดยรวม

๒.๓ กระทรวงพาณิชย์ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่มีข้อสังเกตว่า อัตราอากรและค่าธรรมเนียมในการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ปรับเพิ่มขึ้นจากอัตราเดิมเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕๐ - ๖๐ และบางรายการ อาทิ แพะหรือแกะ และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ ๑๕๐ - ๔๐๐ จึงควรพิจารณาทบทวนอัตราอากรและค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นภาระต่อผู้เกี่ยวข้องในระบบ โดยเฉพาะประชาชนผู้บริโภคที่อยู่ปลายน้ำ ทั้งนี้ ภาครัฐควรมีมาตรการส่งเสริมสร้างแรงจูงใจให้มีการลงทุนในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ด้วยอีกทางหนึ่ง

๒.๔ กระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่มีข้อสังเกตว่า มาตรา ๑๔ (๗) เรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ ควรเพิ่มการกำหนดเกี่ยวกับสุขลักษณะและการควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ตลอดระยะเวลาการขนส่งเพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยงจากการดำเนินการที่ไม่ต้องด้วยสุขลักษณะระหว่างการขนส่ง ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

๒.๕ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จำเป็นต้องมีมาตรการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์มากขึ้น และปรับปรุงมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น รวมทั้งควรตรวจติดตามการดำเนินงานและสถานภาพของโรงฆ่าสัตว์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด หลังจากกฎหมายมีผลบังคับใช้

นอกจากหน่วยงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงคมนาคม ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่างก็เห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... ประกอบกับข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปผลการตรวจพิจารณาได้ดังนี้

๓.๑ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔) มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” ตามที่ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมปศุสัตว์) เสนอ เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นว่า การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์มีความหมายครอบคลุมถึงการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเท่านั้น เนื่องจากปัจจุบันมีการนำซากสัตว์ที่ตายแล้วมาชำแหละและตัดแต่งแล้วนำมาจำหน่าย ซึ่งซากสัตว์ดังกล่าว

ไม่ได้ผ่านการฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ หรือมีการนำชิ้นส่วนของซากสัตว์ที่ผ่านการฆ่าในโรงฆ่าสัตว์มาฆ่าแหวะ และตัดแต่งโดยแต่งเติมสภาพของเนื้อสัตว์เพื่อเพิ่มมูลค่าก่อนจะนำมาจำหน่าย จึงต้องมีการควบคุม การฆ่าแหวะและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อสุขอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภคเนื้อสัตว์

(๒) เริ่ยงลำดับคำนิยามใหม่ จากเดิม “เนื้อสัตว์” “การประกอบกิจการ ฆ่าสัตว์” “โรงฆ่าสัตว์” “โรงพักสัตว์” และ “การจำหน่ายเนื้อสัตว์” เป็น “การประกอบกิจการ ฆ่าสัตว์” “เนื้อสัตว์” “ฆ่าแหวะและตัดแต่งเนื้อสัตว์” “การจำหน่ายเนื้อสัตว์” “โรงพักสัตว์” และ “โรงฆ่าสัตว์” เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการฆ่าสัตว์

(๓) แก้ไขบทนิยามคำว่า “พนักงานตรวจโรคสัตว์” ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และตัด วรรคสองที่กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ออก โดยนำไปกำหนดไว้ในเนื้อหาของ กฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของพนักงานตรวจโรคสัตว์

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “พนักงานท้องถิ่น” เพื่อให้ถ้อยคำกระชับ ยิ่งขึ้น เนื่องจากคำว่า “ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” มีความหมายครอบคลุมทั้งผู้บริหาร ท้องถิ่นในรูปแบบขององค์กรเดี่ยวและผู้บริหารท้องถิ่นในรูปแบบขององค์กรกลุ่มแล้ว

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นายทะเบียน” เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดแต่ละจังหวัด โดยไม่มีนายทะเบียนกลาง

๓.๒ มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๕) ได้แก้ไขวรรคสองของร่างมาตรา ๕ ให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวงและ ประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับการใช้อำนาจร่วมกันของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการออกกฎกระทรวงกำหนด ลด หรือ ยกเว้นอากร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินั้น ได้ตัดเรื่องของการ กำหนด ลด หรือยกเว้นค่าใช้จ่ายออก และนำไปบัญญัติไว้ในหมวด ๓ (ร่างมาตรา ๕๑) โดยกำหนดให้ ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์หรือแจ้งการจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าต้องเสียค่าเบี่ยเลี้ยงและ ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามอัตราที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของ กระทรวงการคลัง เพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนอัตราค่าเบี่ยเลี้ยงและค่าพาหนะสำหรับพนักงาน ตรวจโรคสัตว์ที่มีใช้ข้าราชการให้เหมาะสมสอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพได้ เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้อำนาจผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออธิบดี แล้วแต่กรณี สามารถแต่งตั้งข้าราชการหรือบุคคลภาคเอกชนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดให้เป็นพนักงาน ตรวจโรคสัตว์ได้ ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในการตรวจโรคสัตว์อันประกอบด้วยค่าเบี่ยเลี้ยงและค่าพาหนะ ที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งมิใช่ข้าราชการพึงจะได้รับจากการตรวจโรคสัตว์จึงควรมีอัตราที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจโดยไม่ผูกติดกับอัตราค่าเบี่ยเลี้ยงและค่าพาหนะตามระเบียบว่าด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ กรณีจึงแตกต่างจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่เป็น ข้าราชการ ซึ่งค่าตอบแทนการทำงานของข้าราชการในฐานะพนักงานตรวจโรคสัตว์นั้นถือเป็นส่วนหนึ่ง ของการทำงานในฐานะข้าราชการอยู่แล้ว

๓.๓ หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๔) มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการ โดยตัดเลขาธิการคณะกรรมการกลาง อิสลามแห่งประเทศไทยออกจากการเป็นกรรมการฯ เนื่องจากเห็นว่าคณะกรรมการกลางอิสลาม แห่งประเทศไทยเป็นองค์กรทางศาสนา ซึ่งไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทและ

อำนาจหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยและจุฬาราชมนตรี ในการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลกับอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตาม ร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖)

(๒) แก้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโดยให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ในการให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ เท่านั้น โดยไม่รวมถึงการให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีฯ ในการออกประกาศซึ่งเป็นเรื่องปลีกย่อยเกี่ยวกับการกำหนดแบบเอกสารและกำหนดวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๙ (๒)) ทั้งนี้ เพื่อให้ คณะกรรมการมีบทบาทกลั่นกรองงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในเรื่องที่ สำคัญที่จะส่งผลต่อการควบคุมมาตรฐานการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์เท่านั้น (ร่างมาตรา ๙)

๓.๔ หมวด ๒ การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๒๙) มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการประจำจังหวัด โดยตัด อำนาจในการกำหนดท้องที่ที่ควรมีการจัดตั้งโรงฆ่าสัตว์หรือท้องที่ที่ควรประกาศยกเว้นให้มีการฆ่าสัตว์ นอกโรงฆ่าสัตว์ออก เนื่องจากจะเป็นการซ้ำซ้อนกับอำนาจของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ประกอบกับอำนาจในการกำหนดท้องที่ที่ควรประกาศยกเว้นให้มีการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ได้นั้น ได้มีการบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแล้ว (ร่างมาตรา ๓๙ วรรคสอง) และตัดผู้แทนหอการค้าไทย ผู้แทนหอการค้าจังหวัด และผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดออก เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการควบคุมกิจการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปเพื่อควบคุมให้กิจการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์มีมาตรฐาน ทางสุขอนามัยเหมาะสมแก่การบริโภค ซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งเสริมการค้า จึงไม่จำเป็นต้องมี ผู้แทนจากหอการค้า สำหรับกรณีของผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น เห็นว่ามีผู้ว่าราชการ จังหวัดเป็นประธานในคณะกรรมการจังหวัดอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีผู้แทนองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดอีก (ร่างมาตรา ๑๗)

(๒) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับขั้นตอนการขออนุญาตและพิจารณา ออกใบอนุญาต โดยกำหนดให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วย แผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๖) หลังจากนั้นคณะกรรมการ ประจำจังหวัดจะพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ภายใน ๔๕ วันนับแต่ วันที่ได้รับคำขอก่อนนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๑๘) และเมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ดำเนินการขออนุญาตก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการฆ่าสัตว์ ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องแจ้งให้ คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบว่าการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงาน การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ หากเห็นว่าไม่ถูกต้องตามแผนงานก็ต้องสั่งให้ แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และหากเห็นว่าไม่สามารถแก้ไขหรือไม่สามารถปรับปรุงได้ ให้เสนอความเห็น ต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป (ร่างมาตรา ๑๙) จากนั้นคณะกรรมการประจำจังหวัดจะได้ออก ความเห็นดังกล่าวไปยังผู้อนุญาตเพื่อให้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตต่อไป โดยผู้อนุญาตจะต้อง พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการ ประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๐) ทั้งนี้ ได้ตัดขั้นตอนการยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และ โรงพักสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยโรงงานหลังจากได้รับ

ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์จากคณะกรรมการประจำจังหวัดออก โดยเห็นว่า หากกำหนดไว้จะเป็นการเพิ่มขึ้นตอนการดำเนินการออกใบอนุญาตโดยไม่จำเป็น ควรให้เป็นดุลพินิจของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ในการยื่นคำขอใบอนุญาตสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องไประหว่างรอผลการพิจารณาคำขอใบอนุญาตได้โดยไม่จำเป็นต้องรอให้กระบวนการตามกฎหมายนี้เสร็จสิ้นเสียก่อน นอกจากนี้ ได้ตัดเรื่องกำหนดเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการประจำจังหวัดออก เนื่องจากสภาพข้อเท็จจริงของโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์แต่ละแห่ง มีความแตกต่างกัน จึงไม่ควรกำหนดกรอบเวลาการพิจารณาไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งแม้ว่าจะไม่กำหนดกรอบเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการประจำจังหวัดไว้ก็ตาม เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ มีผลใช้บังคับ กรมปศุสัตว์ต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนเพื่อให้ทราบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ รวมทั้งขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งคู่มือดังกล่าวสามารถกำหนดกรอบเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการประจำจังหวัดให้แตกต่างกันไป บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่แตกต่างกันได้อยู่แล้ว

อนึ่ง ผู้แทนกรมปศุสัตว์ยืนยันว่ากระบวนการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์และการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาสามารถดำเนินการได้ภายในกรอบเวลาที่เหมาะสม ไม่เป็นการเพิ่มต้นทุนในการบังคับใช้กฎหมาย และไม่ส่งผลให้ขีดความสามารถของภาคเอกชนผู้ส่งออกเนื้อสัตว์ลดน้อยลงแต่อย่างใด เนื่องจากมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์และกระบวนการฆ่าสัตว์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำ ซึ่งผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกได้ดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และดำเนินกระบวนการด้านสุขอนามัยในการฆ่าสัตว์สูงกว่าที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ประเทศคู่ค้ากำหนด จึงไม่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ส่งออกเนื้อสัตว์ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) แต่อย่างใด

(๓) เพิ่มเติมบทบัญญัติรองรับกรณีที่ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ทายาทหรือผู้จัดการมรดกต้องมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อทายาทที่จะประกอบกิจการแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่ทายาทมิได้แสดงความจำนงที่จะประกอบกิจการต่อไป ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยังคงมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง หากไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทนได้โดยทายาทหรือผู้จัดการมรดกต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการด้วย (ร่างมาตรา ๒๕)

(๔) ตัดบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเรียกเงินเพิ่มในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และไม่ดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดจนเป็นเหตุให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยแทนออก เนื่องจากเป็นกรณีหนึ่งที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทน ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติการแทนนี้เป็นหนี้ทางปกครอง จึงสามารถนำบทบัญญัติ

(๓) ตัดอำนาจของพนักงานตรวจโรคสัตว์ในการตรวจสอบสารตกค้างในสัตว์ก่อนการฆ่าออก (ร่างมาตรา ๓๔) เนื่องจากในทางปฏิบัติของการตรวจสอบสารตกค้างในสัตว์นั้นจะกระทำตั้งแต่สัตว์อยู่ในฟาร์ม โดยต้องมีระยะเวลาในการคอยผลการตรวจสอบสารตกค้าง การตรวจสอบสารตกค้างในสัตว์จึงเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการก่อนที่จะนำสัตว์นั้นไปยังโรงพักสัตว์

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อกำหนดเกี่ยวกับสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่เป็นโรคระบาด เป็นโรค หรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหารจากเดิมที่กำหนดให้เป็นกฎกระทรวง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว (ร่างมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง) และให้อธิบดีมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าเพิ่มเติมขึ้นจากเดิมที่ให้อธิบดีกำหนดเพียงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าเท่านั้น (ร่างมาตรา ๓๖ วรรคสอง) รวมทั้งกำหนดให้มีการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่าออกโรงฆ่าสัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย (ร่างมาตรา ๔๐ วรรคสี่) ทั้งนี้ เพื่อให้การฆ่าสัตว์และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์กรณีดังกล่าวเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน

(๕) เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้มีการควบคุมเรื่องชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ สถานที่ที่ฆ่าสัตว์ และให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจโรคสัตว์ก่อนและหลังการฆ่า และให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าวด้วย เพื่อให้เนื้อสัตว์ที่ได้จากการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์มีคุณภาพและมาตรฐานเช่นเดียวกับเนื้อสัตว์ที่ได้จากการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ให้ชัดเจน โดยตัดเรื่องค่าใช้จ่ายอันประกอบด้วยค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามบัญชีอัตราอาหาร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายทั่วยพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ออก และนำมาบัญญัติไว้ในหมวดนี้ โดยให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนวิธีการชำระและการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้สามารถแต่งตั้งบุคคลที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือบุคคลซึ่งผ่านการฝึกอบรมและขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์ได้ โดยไม่จำกัดไว้เพียงการแต่งตั้งข้าราชการของกรมปศุสัตว์หรือข้าราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ดังนั้น อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์จึงควรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทางเศรษฐกิจ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนนี้จึงทำให้อธิบดีสามารถปรับอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ให้สอดคล้องกับภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปได้ และยังเปิดช่องให้อธิบดีสามารถกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่เป็นข้าราชการให้แตกต่างจากหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่เป็นบุคลากรภาคเอกชนได้ตามความเหมาะสมด้วย (ร่างมาตรา ๔๑)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยกำหนดให้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าว โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ทราบโดยทั่วกัน (ร่างมาตรา ๔๒)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... ที่ผ่านการตรวจพิจารณาโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) นี้ ได้กำหนดให้มีการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ และให้มีการตรวจรับรองเนื้อสัตว์ก่อนการนำไปจำหน่าย ซึ่งการตรวจโรคสัตว์และการตรวจรับรองเนื้อสัตว์นี้ต้องกระทำโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือโดยอธิบดี แล้วแต่กรณี ซึ่งในกรณีของโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกเนื้อสัตว์ไปจำหน่ายในต่างประเทศนั้น ได้กำหนดให้การตรวจโรคสัตว์และการตรวจรับรองเนื้อสัตว์กระทำโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่แต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุสัตว์ ทั้งนี้ เพื่อให้เนื้อสัตว์ที่ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีมาตรฐานด้านสุขอนามัยตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ เนื่องจากอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นหัวหน้าสัตวแพทย์ (Chief Veterinary Officer) ในเวทีระหว่างประเทศตามหลักเกณฑ์ที่องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (World Organization for Animal Health : OIE) กำหนด นอกจากนี้ ยังได้เพิ่มมาตรการควบคุมการฆ่าและเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่าย โดยต้องเป็นการฆ่าและเนื้อสัตว์ที่ผ่านการตรวจรับรองให้จำหน่ายได้แล้วเท่านั้น สำหรับมาตรการควบคุมการขนส่งสัตว์และเนื้อสัตว์นั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์ และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ ซึ่งเป็นการควบคุมมาตรฐานการขนส่งสัตว์และเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายครบถ้วนทุกขั้นตอน ดังนั้น หากมีการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะสามารถป้องกันและลดการแพร่กระจายโรคติดต่อที่แพร่ระบาดข้ามประเทศได้อย่างทันท่วงที ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสุขอนามัยตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ (International Health Regulations 2005) อันเป็นการส่งเสริมให้ประเทศไทยสามารถทำการค้าและการจราจรระหว่างประเทศเพื่อการส่งออกเนื้อสัตว์ได้

๓.๖ หมวด ๔ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๔ ถึงร่างมาตรา ๔๙) ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) เพิ่มบทบัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์หยุดการประกอบกิจการตามใบอนุญาตไว้เป็นการชั่วคราวและให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมได้ แม้ว่าผู้รับใบอนุญาตจะมีได้ฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อการควบคุมการประกอบกิจการตามใบอนุญาตก็ตาม ทั้งนี้ เพื่อให้มีมาตรการหยุดยั้งการขยายตัวของความเสียหายต่อสาธารณะที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการตามใบอนุญาตโดยมิได้ฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อการควบคุมการประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๔๔)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อมิให้ตกเป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องเข้าดำเนินการแทน (ร่างมาตรา ๔๙)

๓.๗ หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๓) มีการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเล็กน้อยเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

๓.๘ หมวด ๖ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๕๔ ถึงร่างมาตรา ๖๕) มีการแก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่ได้แก้ไขใหม่ ดังนี้

(๑) เพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๕๔) ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาตที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์แล้วไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กฎหมายหรือนายทะเบียนกำหนด (ร่างมาตรา ๕๙) ผู้ที่ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์และไม่แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และสถานที่ที่ฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๖๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยแก้ไขอัตราโทษในความผิดลหุโทษให้สอดคล้องกับอัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษในประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไปที่ได้มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และแก้ไขอัตราโทษสำหรับความผิดกรณีอื่น ๆ ให้มีอัตราโทษสูงขึ้น เนื่องจากเห็นว่าการบัญญัติให้การกระทำใดเป็นความผิดตามกฎหมายเฉพาะควรมีบทกำหนดโทษหนักกว่าประมวลกฎหมายอาญา หากกำหนดโทษเบากว่าก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะ รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับบทกำหนดโทษในกฎหมายใหม่หลาย ๆ ฉบับที่มีลักษณะการกระทำความผิดในทำนองเดียวกัน

๓.๙ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๖๖ ถึงร่างมาตรา ๖๙) ได้ตัดบทบัญญัติที่รองรับให้ท้องที่กันดารที่ได้มีการประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ถือเป็นท้องที่ที่ได้รับการยกเว้นให้มีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้จนกว่าจะมีการยกเลิกประกาศดังกล่าวออก เนื่องจากในปัจจุบันไม่มีท้องที่กันดารที่จำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ และได้มีการยกเลิกประกาศดังกล่าวทั้งหมดแล้ว (ร่างมาตรา ๖๕ เดิม)

๓.๑๐ อัตราอากร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่าย

ได้ตัดรายการค่าใช้จ่ายซึ่งประกอบด้วย (ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ และ (ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการออกจากบัญชีอัตราอากร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายท้ายร่างพระราชบัญญัติ แล้วนำไปกำหนดใหม่เป็นค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ (ร่างมาตรา ๔๑) โดยให้อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือบุคคลซึ่งผ่านการฝึกอบรมและขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์ได้ โดยไม่จำกัดไว้เพียงการแต่งตั้งข้าราชการของกรมปศุสัตว์หรือข้าราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ดังนั้น อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์จึงไม่ควรผูกติดกับระเบียบการเบิกจ่ายของทางราชการ แต่ควรเปิดช่องให้สามารถปรับอัตราให้สอดคล้องกับภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และสามารถกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่เป็นบุคลากรภาคเอกชนให้แตกต่างจากหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่เป็นข้าราชการได้ตามความเหมาะสม

เมื่อพิจารณาข้อสังเกตของกระทรวงพาณิชย์ที่ว่า อัตราอากรและค่าธรรมเนียม ตามบัญชีอัตราอากร ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายท้ายร่างพระราชบัญญัติได้ปรับเพิ่มขึ้นจากอัตราเดิม เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕๐ - ๖๐ และบางรายการ อาทิ แพะหรือแกะ และสัตว์อื่นตามที่กำหนดใน กฎกระทรวงได้เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ ๑๕๐ - ๔๐๐ ควรพิจารณาทบทวนอัตราอากรและค่าธรรมเนียม ให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นภาระต่อผู้เกี่ยวข้องในระบบ โดยเฉพาะประชาชนผู้บริโภคที่อยู่ปลายน้ำนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า แม้อัตราอากรและค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้จะได้มีการปรับให้สูงขึ้นกว่าเดิม แต่ก็เป็นการกำหนดอัตราขั้นสูง ซึ่งจะมีการออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายจริงอีกครั้งหนึ่ง โดยอัตราอากรและค่าธรรมเนียม ที่กำหนดในกฎกระทรวงจะอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับข้อเท็จจริงของสภาพเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังได้ยกเลิกการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การกำหนดอัตรา อากรและค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ที่สูงขึ้นจากเดิมจึงไม่เป็นการเพิ่มภาระ แก่ผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะประชาชนผู้บริโภคแต่อย่างใด

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเนื้อหาเป็นการปรับปรุงระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพ การฆ่าสัตว์ การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ และการขนส่งเนื้อสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้ได้ มาตรฐาน สอดคล้องกับมาตรการสุขอนามัยและความปลอดภัยด้านอาหาร และยกระดับมาตรฐาน โรงฆ่าสัตว์และกระบวนการสุขอนามัยในการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ให้ทัดเทียมกับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกซึ่งมีมาตรฐานสูงและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ระหว่างประเทศ หรือหลักเกณฑ์ที่ประเทศผู้นำเข้ากำหนด ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนผู้บริโภคได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่มี คุณภาพ ถูกสุขอนามัย และมีความปลอดภัย เป็นการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๘

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....*

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพโดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ รวมถึงการฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย

ดังนั้น เมื่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว จะมีข้อดีและข้อสังเกตดังนี้ คือ

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

๑. เพื่อให้โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย

๒. การกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ไว้ จะทำให้โรงฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นบางแห่งมีพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่มีความรู้และมีคุณสมบัติที่เหมาะสมยิ่งขึ้น และสามารถปฏิบัติงานได้จริงตามที่กฎหมายกำหนด

๓. การกำหนดให้สถานประกอบการที่รับฆ่าและซากสัตว์ต้องขออนุญาตตามกฎหมายนี้ จะทำให้มีการควบคุมผู้ประกอบการที่นำซากสัตว์ที่ตายระหว่างการเลี้ยงมาฆ่าและอย่างไม่ต้อง และนำมาเป็นอาหารมนุษย์ ซึ่งอาจมีอันตรายต่อผู้บริโภคได้

๔. การกำหนดให้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์มีอายุ ๕ ปี เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการรักษาสภาพและการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน ซึ่งเดิมไม่ได้กำหนดวันหมดอายุไว้ ทำให้ผู้ประกอบการไม่ตระหนักในการคงสภาพ มาตรฐาน และการผลิตเนื้อสัตว์ที่ดี

๕. การเพิ่มเติมบทบัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิด เนื่องจากที่ผ่านมาพระราชบัญญัติ

---

*ที่มา: ส่วนควบคุมโรงฆ่าสัตว์ สำนักพัฒนาระบบรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ เรียบเรียงโดย นายทศวิมล หุ้ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙.

ฉบับเดิมไม่ได้ให้อำนาจไว้ จึงไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเต็มที่ จะกระทำได้อีกแต่เพียงร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ต้องหาต่อเจ้าพนักงานสอบสวนเท่านั้น

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

๑. โรงฆ่าสัตว์บางแห่งอาจต้องปิดกิจการลง หากไม่สามารถปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนี้ประเทศไทยจะต้องพัฒนาระบบการขนส่งเพื่อขนส่งสัตว์เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และขนส่งเนื้อสัตว์สู่ตลาดผู้บริโภคให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

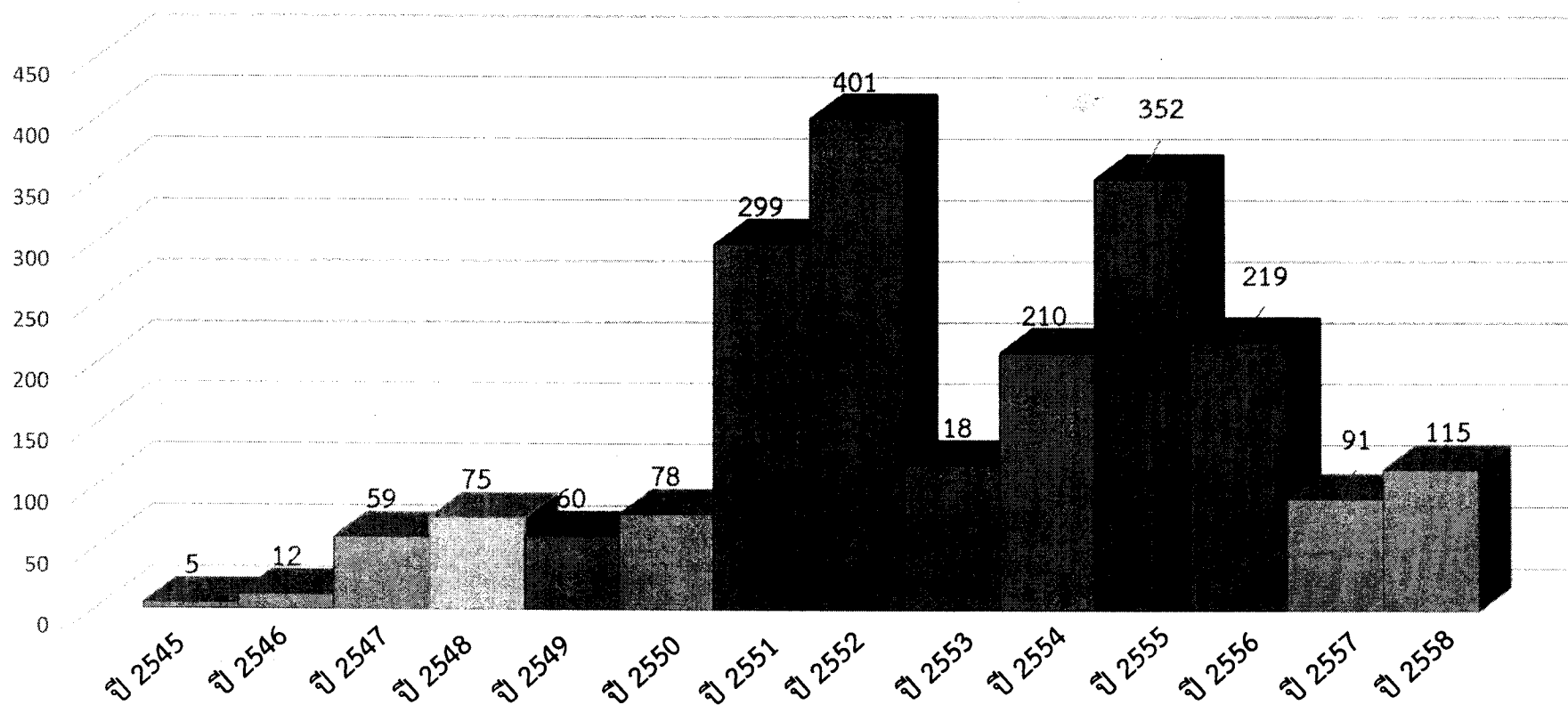
๒. โรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล อาจต้องลงทุนเพิ่มเติมในการปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ได้มาตรฐาน และคงสภาพการผลิตเนื้อสัตว์ให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น

๓. ผู้บริโภคอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์ที่มีราคาแพงมากขึ้น แต่ทั้งนี้สามารถแก้ไขได้ด้วยการบริหารจัดการกลไกการตลาด

จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ (ขจส.2)

1. จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่เพิ่มขึ้นรายปี (โรง)

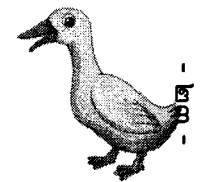
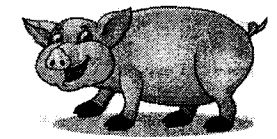

หมายเหตุ มีการรับโอนโรงฆ่าสัตว์จากกระทรวงมหาดไทย ปี พ.ศ.2545

ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558

จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ (ขจส.2)
 2. จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตฯ แบ่งตามรายชนิดสัตว์ (ราย)

เขต	สัตว์ปีก	สัตว์บก	สัตว์น้ำ	สัตว์อื่น	รวม	โรงพักสัตว์	รวม
1	58	34	72	1	14	1	180
2	159	43	158	1	13	0	374
3	79	107	130	0	55	0	371
4	38	48	34	0	80	0	200
5	20	17	91	0	34	2	164
6	33	26	170	0	13	0	242
7	96	84	193	2	5	0	380
8	7	3	27	0	11	0	48
9	9	6	28	1	6	0	50
รวม	499	368	903	5	231	3	2,009

2

3

1

2

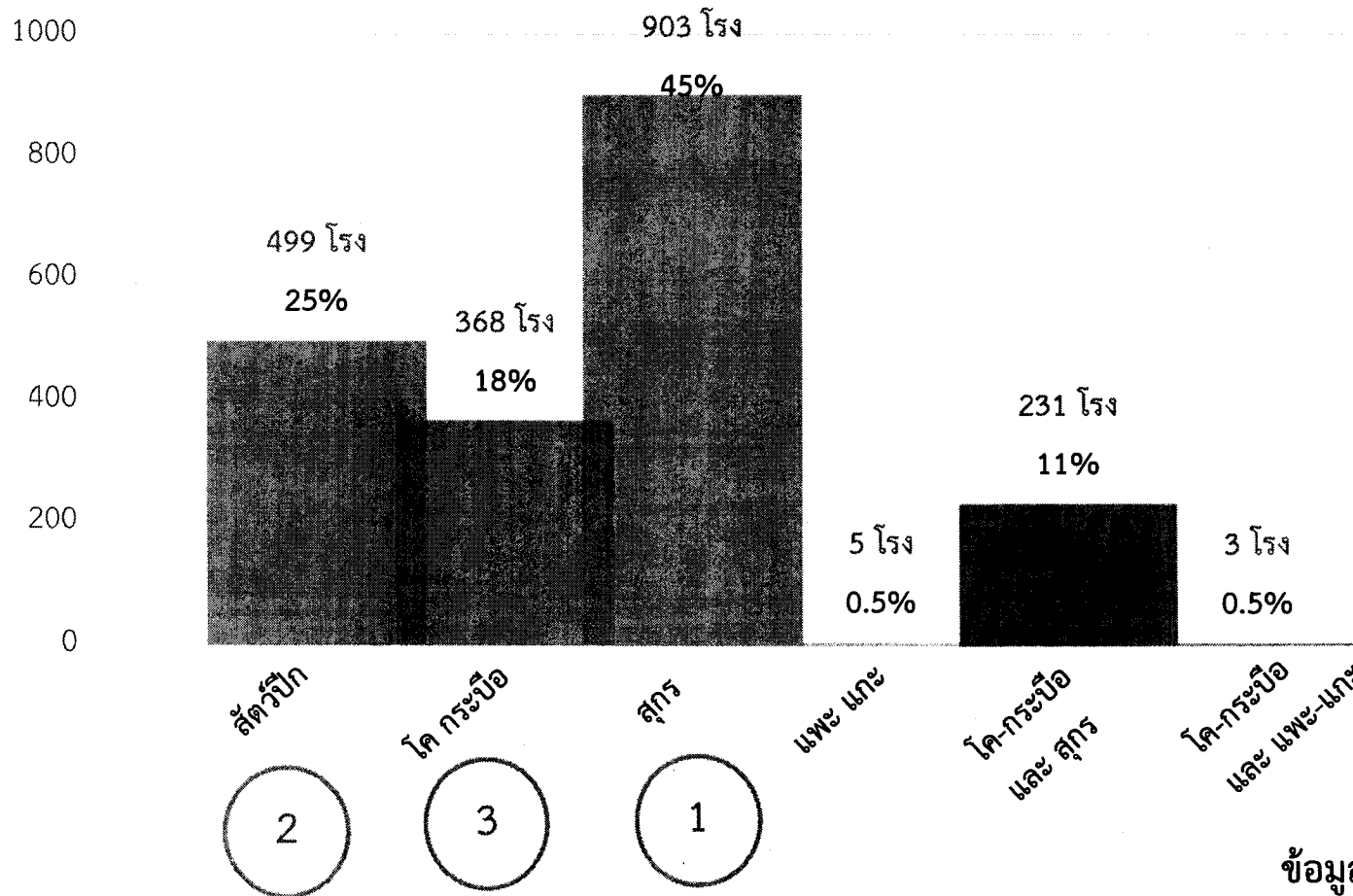
3

1

ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558

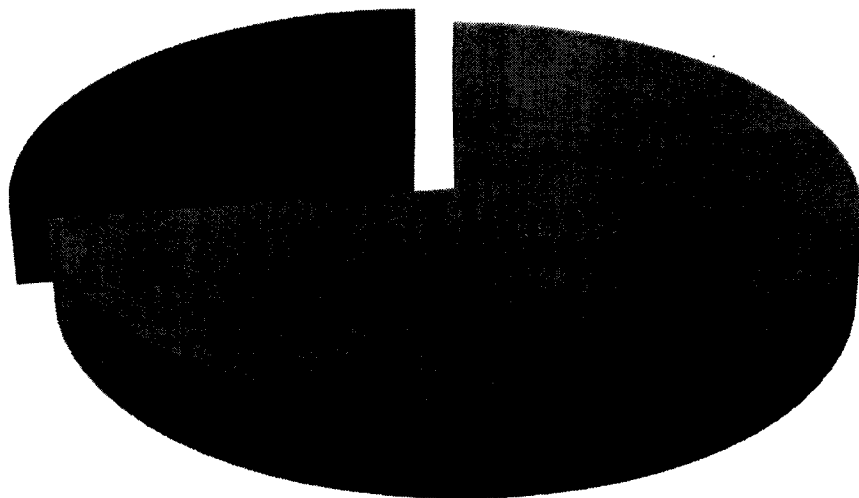
จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ (ขจส.2)

3. กราฟแสดงสัดส่วนชนิดโรงฆ่าภายในประเทศ (ราย)

จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ (ขจส.2)

4. จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตฯ ที่สำรวจได้

- จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตฯ
- จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตฯ

จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ (ขจส.2)

5. จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตฯ แยกตามประเภทสัตว์

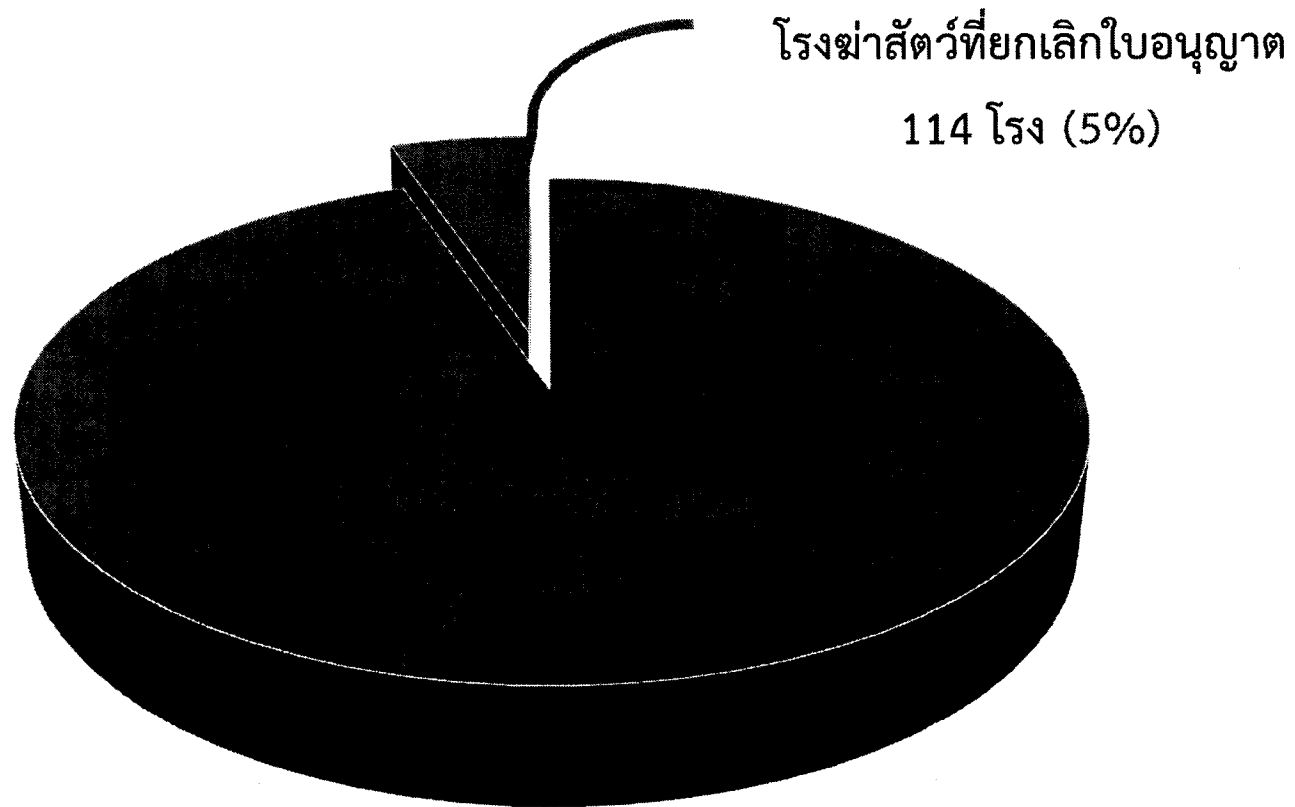
ประเภทโรงฆ่าสัตว์	จำนวน
สัตว์ปีก	284
สุกร	344
โค กระบือ	131
แพะ แกะ	1
โค กระบือ และสุกร	1
รวม	761

รายงานแล้ว 33 จังหวัด
 ยังไม่ได้รับการรายงาน 44 จังหวัด

ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน 2558

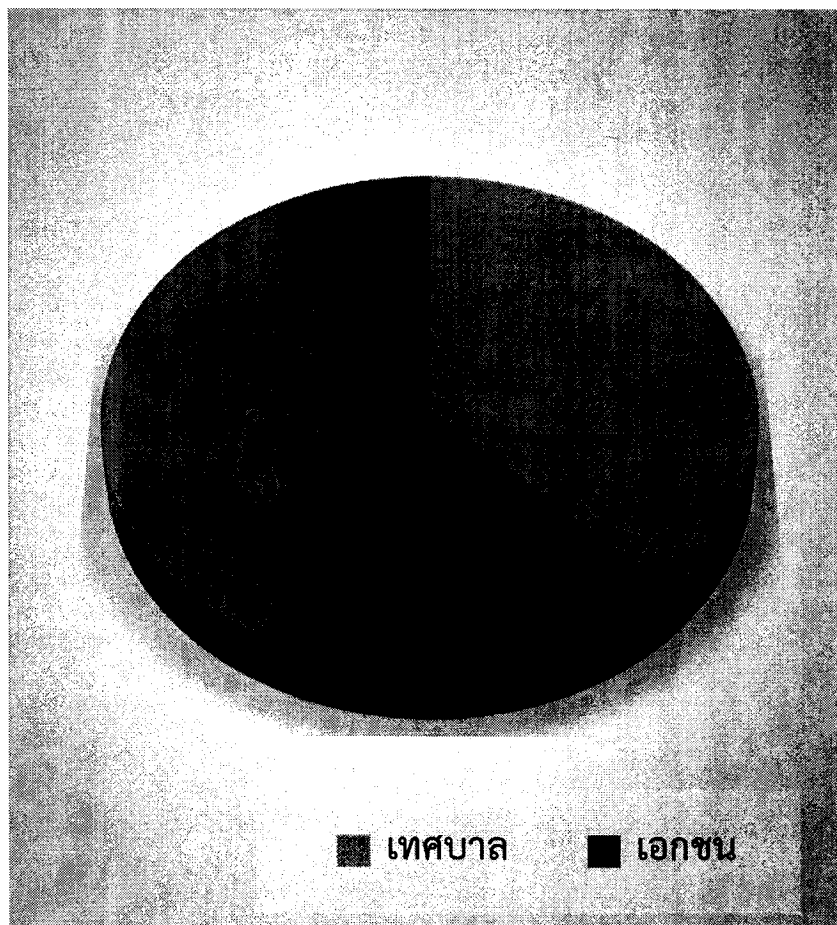

จำนวนโรงพยาบาลที่ขอยกเลิกใบอนุญาตฯ

ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558

จำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ขอยกเลิก (ต่อ)

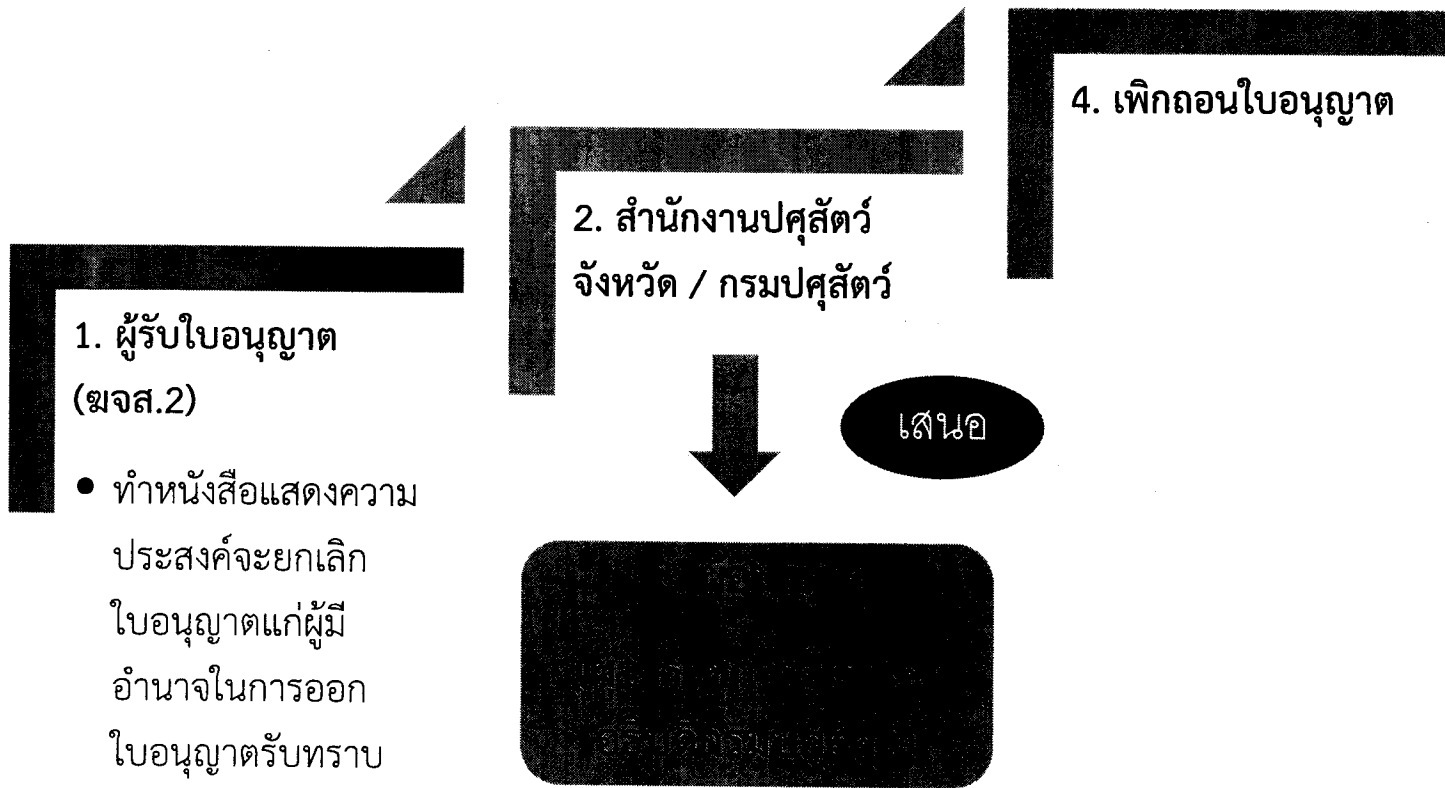
ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558

	โรงฆ่าสัตว์ของรัฐ	โรงฆ่าสัตว์เอกชน	
	(โรง)	(โรง)	
สัตว์ปีก	0	3	3
โค-กระบือ	3	41	44
สุกร	20	27	47
โค-กระบือและสุกร	19	1	20
รวม	42	72	114

สรุปอัตราการยกเลิก

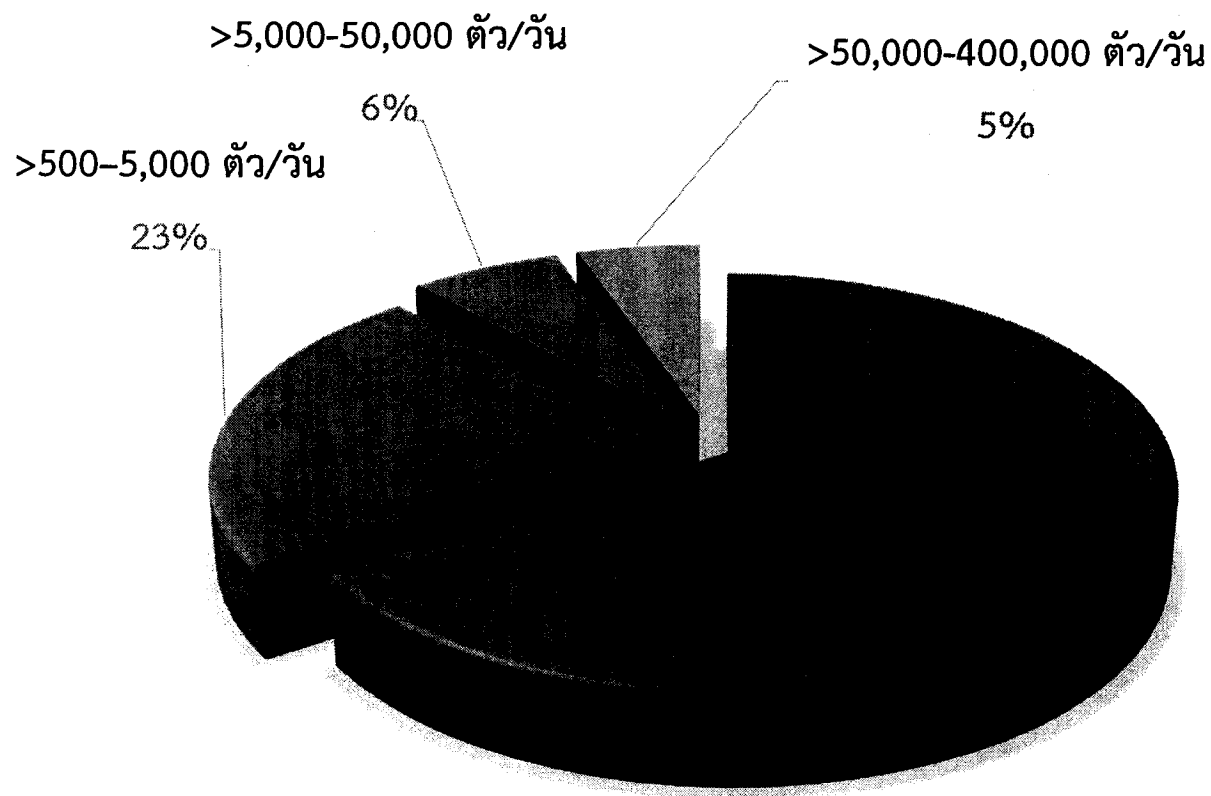
1. โรงฆ่าสัตว์ของเอกชน > รัฐ
2. ชนิดโรงฆ่าที่ยกเลิก : สุกร > โค-กระบือ > โค-กระบือและสุกร > สัตว์ปีก

ขั้นตอนการยกเลิกใบอนุญาตฯ

1. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 ไม่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติการนี้ ต้องการยกเลิกใบอนุญาตไว้
2. คำสั่งกรมปศุสัตว์ ที่ 453/2547 ลง 14 กรกฎาคม 2557 แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมปศุสัตว์ ที่ 510/2557 เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุญาตและออกใบอนุญาตให้ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ลง 3 กรกฎาคม 2557 อธิบดีได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ ยกเลิกใบอนุญาตให้ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

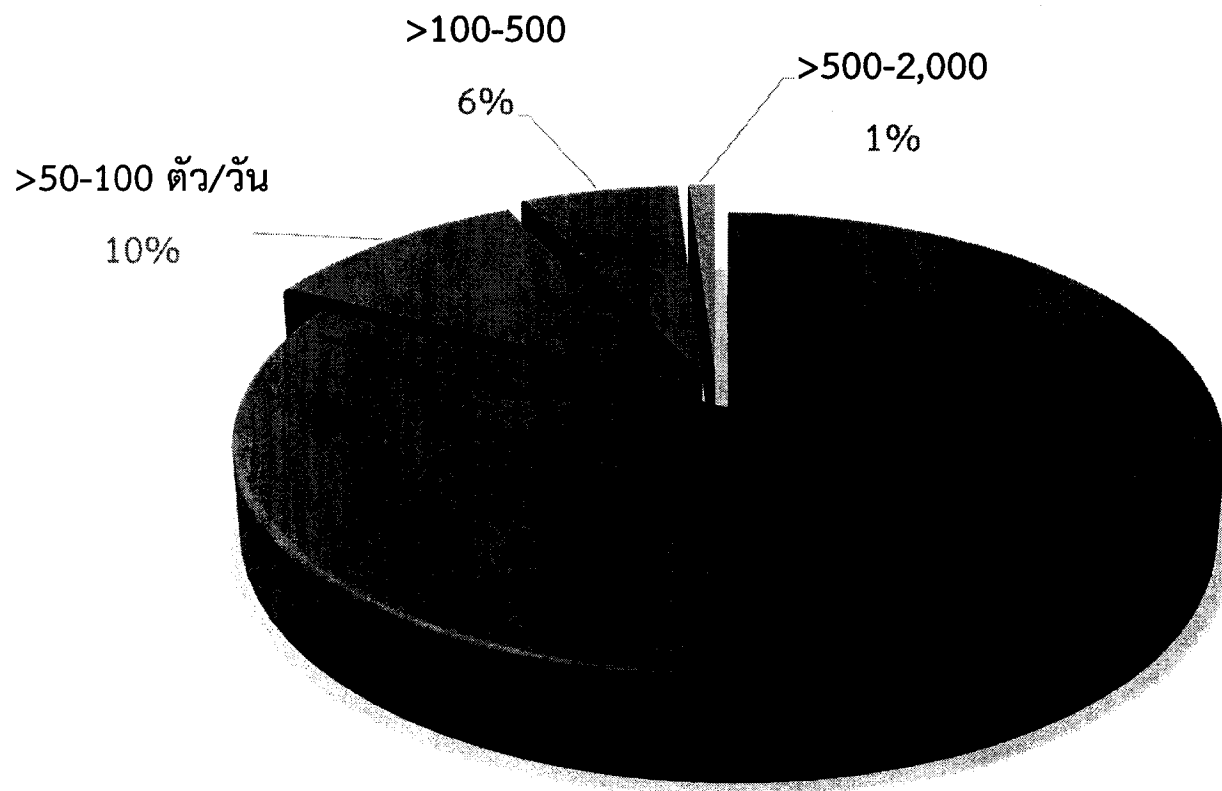
กำลังการผลิตในโรงฆ่าสัตว์ปีก (Capacity)

กำลังการผลิต (ตัว/วัน)	จำนวน (ราย)
≤ 500	227
>500-5,000	79
>5,000-50,000	22
>50,000-400,000	18

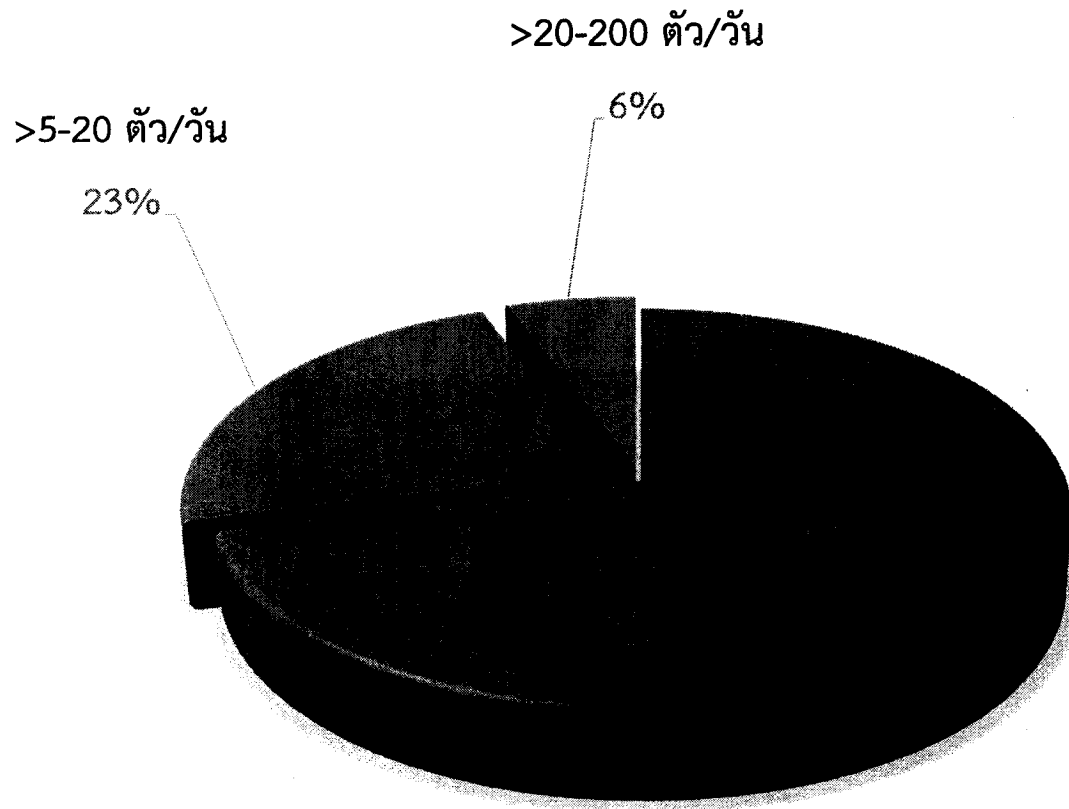
ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558

กำลังการผลิตในโรงฆ่าสุกร (Capacity)

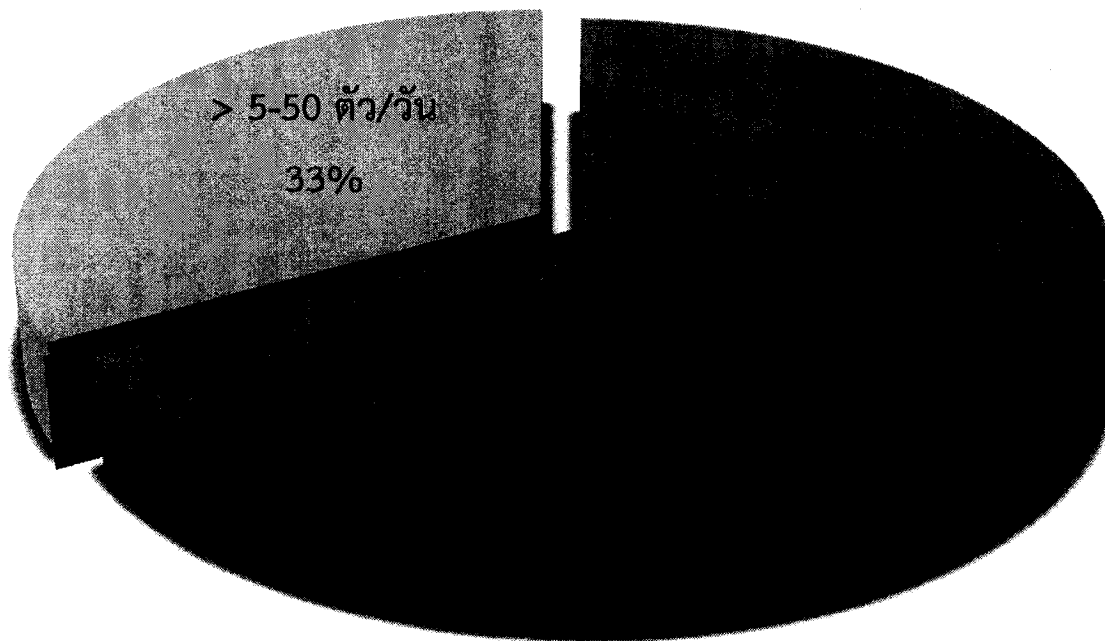
กำลังการผลิต (ตัว/วัน)	จำนวน (ราย)
1-50	821
>50-100	103
>100-500	60
>500-2,000	10

กำลังการผลิตในโรงฆ่าโค กระบือ (Capacity)

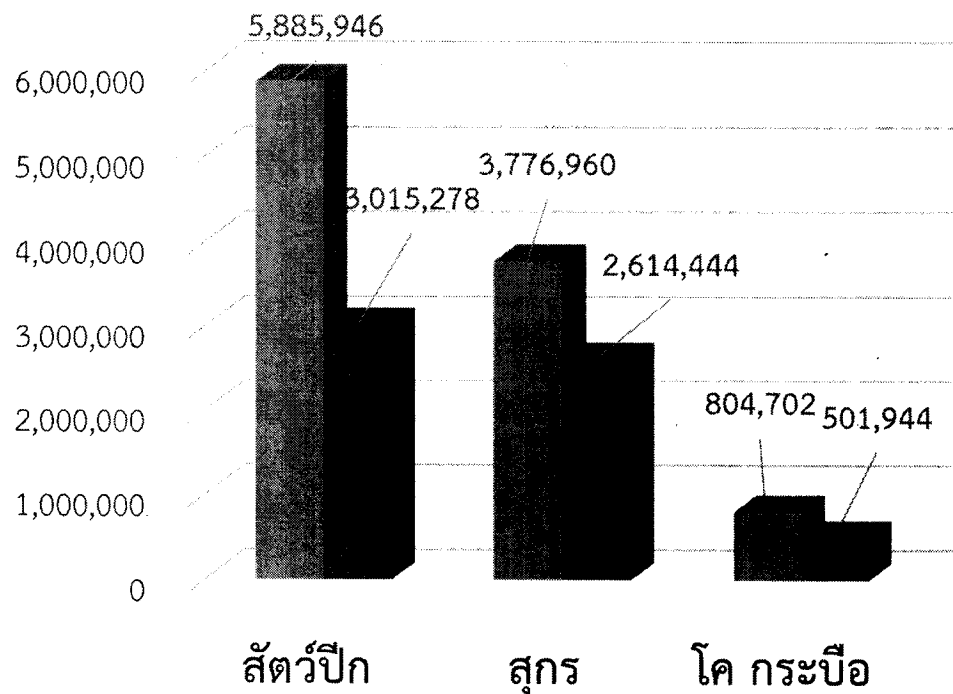
กำลังการผลิต (ตัว/วัน)	จำนวน (ราย)
1-5	253
>5-20	83
>20-200	20

กำลังการผลิตในโรงฆ่าแพะ แกะ (Capacity)

กำลังการผลิต (ตัว/วัน)	จำนวน (ราย)
1-5	2
>5-50	1

กำลังการผลิต (Capacity) กับการบริโภคเนื้อสัตว์ของประชากร

■ กำลังการผลิต (กก./วัน)
 ■ ปริมาณการบริโภค (กก./วัน)

	กำลังการผลิต (กก./วัน)	ปริมาณการบริโภค (กก./วัน)	อัตราส่วน (%)	ส่วนเกิน/ขาด (กก./วัน)
สัตว์ปีก	3,269,970	16.7	5,885,946	3,015,278
สุกร	47,212	14.48	3,776,960	2,614,444
โค กระบือ	3,353	2.78	804,702	501,944

- กำลังการผลิตของโรงฆ่าสัตว์ เพียงพอต่อการบริโภคของประชากรไทย
- ปริมาณการเข้าฆ่าแปรรูปตามปริมาณการบริโภค (สัตว์ปีก > สุกร > โค-กระบือ)

ตำแหน่งพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่ประจำโรงฆ่าสัตว์

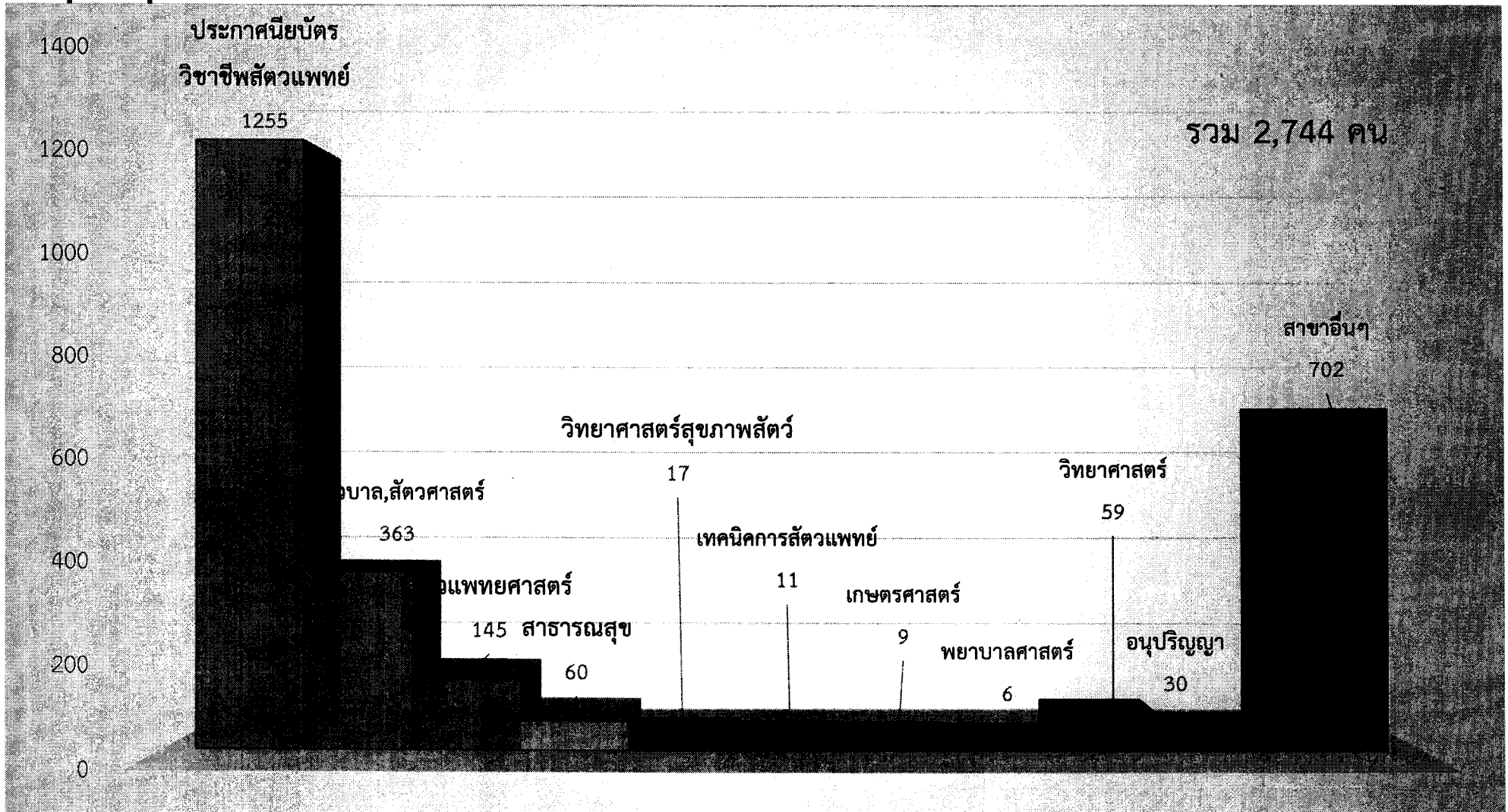
เจ้าหน้าที่	อาชีพ	จำนวน (ราย)	รวม
เจ้าหน้าที่ กรมปศุสัตว์	ปศุสัตว์อำเภอ	1,052	1,904 (73.34%)
	สัตวแพทย์	611	
	เจ้าหน้าที่สัตวบาล	147	
	นายสัตวแพทย์	94	
เจ้าหน้าที่ อปท.	ปลัดฯ	30	692 (26.66%)
	นักวิชาการสาธารณสุข	105	
	พยาบาลวิชาชีพ	6	
	อื่นๆ	551	

1. พนักงานตรวจโรคสัตว์
ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่
ของกรมปศุสัตว์ ร้อยละ
73.34 และเป็นเจ้าหน้าที่
จากองค์การปกครองส่วน
ท้องถิ่น (อปท.) ร้อยละ
26.66
2. โรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ
: พนักงานตรวจโรคสัตว์
1 คน ประจำอยู่หลายโรง
3. โรงฆ่าสัตว์ส่งออก : 1 โรง
จะมีพนักงานตรวจโรค
สัตว์ได้หลายคน

ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558

คุณสมบัติของพนักงานตรวจโรคสัตว์

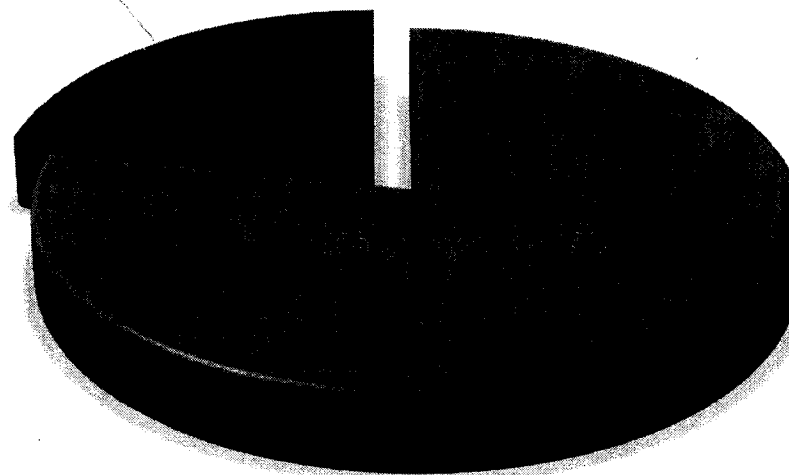
ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558

จำนวนพนักงานตรวจโรคสัตว์ และการฝึกอบรม

เขตพื้นที่ ปลุ่สัตว์	จำนวนพนักงานตรวจโรคสัตว์	
	ทั้งหมด	ที่ได้รับการอบรม
1	294	215
2	547	525
3	423	375
4	312	184
5	177	154
6	394	197
7	457	391
8	56	38
9	84	67
รวม	2,744	2,146

ไม่ได้รับการอบรม
22% (598 ราย)

ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

โดย น.สพ.สรวิศ ธาณีโต*

คำถามที่ ๑ : ปัญหาอันเป็นที่มาของการเสนอร่างกฎหมาย และผลกระทบของปัญหาดังกล่าวมีผลต่อเศรษฐกิจ สังคม การบริหารราชการแผ่นดิน การเมือง การปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแล้วแต่กรณี

คำตอบ : ๑. ขั้นตอนการพิจารณาการสร้างโรงฆ่าสัตว์นั้น เดิมให้ผู้ประกอบการสร้างโรงฆ่าสัตว์ก่อน แล้วค่อยขออนุญาต ทำให้มีบางกรณีที่สร้างโรงฆ่าสัตว์เสร็จแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถออกไปอนุญาตได้ เนื่องจากตั้งอยู่ในเขตผังเมืองที่ห้ามสร้าง ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการ และอาจต้องย้ายไปลงทุนสร้างโรงฆ่าสัตว์ในที่แห่งใหม่ (หากเป็นการกู้ยืมเงินมาก็จะเป็นปัญหา)

๒. เนื่องจากเดิมนั้นมิได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ไว้ ทำให้โรงฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นบางแห่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่ไม่มีความรู้และคุณสมบัติที่เหมาะสม ซึ่งทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้จริง

๓. การเพิ่มเติมบทบัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิด เนื่องจากที่ผ่านมาพระราชบัญญัติฉบับเดิมไม่ได้ให้อำนาจไว้ จึงไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้เต็มที่ จะกระทำได้อีกแต่เพียงร้องทุกข์ กล่าวโทษ ผู้ต้องหาต่อพนักงานสอบสวนเท่านั้น

๔. การกำหนดให้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์มีอายุ ๕ ปี เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการรักษาสภาพและการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน ซึ่งเดิมไม่กำหนดวันหมดอายุ ทำให้ผู้ประกอบการไม่ตระหนักในการคงสภาพ มาตรฐาน และการผลิตเนื้อสัตว์ที่ดี

* ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ , สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ กรมปศุสัตว์

๕. การกำหนดให้สถานประกอบการที่รับชำแหละซากสัตว์ต้องขออนุญาตตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากมีผู้ประกอบการนำซากสัตว์ที่ตายระหว่างการเลี้ยงมาชำแหละอย่างไม่ถูกต้อง เพื่อนำมาเป็นอาหารมนุษย์ ซึ่งอาจมีอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค

คำถามข้อที่ ๒ : มาตรการหรือวิธีการที่เหมาะสมและความคุ้มค่าในการแก้ไขสาเหตุของปัญหาอย่างเป็นระบบ

คำตอบ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่กฎหมายฉบับปัจจุบันไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ผลิตและบริโภคเนื้อสัตว์ แต่อย่างไรก็ตามค่านิยมในการบริโภคเนื้อสัตว์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับภาคเอกชนมีศักยภาพในการผลิตและการจัดการด้านตลาดสูงกว่าภาครัฐจึงควรมีหน้าที่ในการกำกับดูแลด้านสุขอนามัย และส่งเสริมการบริโภคของประชาชนอย่างมีคุณภาพ เพื่อเป็นการผลักดันให้ผู้ผลิตผลิตเนื้อสัตว์ที่มีคุณภาพผู้บริโภคต้องการ

คำถามข้อที่ ๓ : ความสอดคล้องของร่างกฎหมายกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่แล้ว ตลอดจนพันธกรณีที่ราชอาณาจักรไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

คำตอบ : ๑. สอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ ในเรื่องของโรคที่ไม่เหมาะสมต่อการนำสัตว์เข้ามา
๒. สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กล่าวคือ ไม่ได้จำกัดสิทธิบุคคลทั่วไปในการขออนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ และมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ร้องเรียน หากไม่เห็นด้วย

๓. พระราชบัญญัติของกระทรวง อื่น ๆ

- พระราชบัญญัติควบคุมอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒
- พระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
- พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗
- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

คำถามข้อที่ ๔ : แนวทางป้องกัน แก้ไข เยียวยา ผลกระทบจากการร่างกฎหมาย

คำตอบ : โรงฆ่าสัตว์บางแห่งอาจต้องปิดกิจการ หากไม่สามารถปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยแนวทางการแก้ไขอาจจัดให้มีการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ที่มีศักยภาพและกำลังการผลิตสูงกว่า นอกจากนี้ประเทศไทยจะต้องพัฒนาระบบการขนส่งเพื่อขนส่งสัตว์เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และขนส่งเนื้อสัตว์สู่ตลาดผู้บริโภค

คำถามข้อที่ ๕ : ต้นทุนและภาระต่องบประมาณแผ่นดิน ต้นทุนภาระของประชาชนที่เกิดจากการประกาศใช้กฎหมาย

- คำตอบ :
๑. โรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล อาจต้องลงทุนเพิ่มเติมในการปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน และคงสภาพการผลิตเนื้อสัตว์ให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น
  ๒. ค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทนพนักงานตรวจโรคสัตว์ในการปฏิบัติหน้าที่
  ๓. ผู้บริโภคอาจบริโภคเนื้อสัตว์ที่มีราคาแพงขึ้น แต่สามารถแก้ไขได้ด้วยการบริหารจัดการกลไกการตลาด
-

ภาคผนวก

- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๔๖๓๐๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑)

สำนักงานเลขาธิการสภา
ปฏิรูปภา
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ..... 13042
วันที่..... 22 ธ.ค. 2558
เวลา..... 14.31 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๖๓๐๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๖๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ ในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึก
วิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๑๒๑๕ / ๒๕๕๘ วันที่ ๒๒ / ธ.ค. / ๕๘
เวลา ๑๕.๕๒ น. ส่ง พรม
สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๐๕๖ / ๒๕๕๘
วันที่ ๒๒ / ธ.ค. / ๒๕๕๘
เวลา ๑๕.๕๖ น.

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (D/ส.ส่งสภาฯ/ 002สุภัทรา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ รวมถึงการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จำย แจก แลกเปลี่ยน ให้ โดยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า ตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการ ฆ่าสัตว์

“คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงาน การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด

“จังหวัด” ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การออกกฎกระทรวงกำหนดอากร และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอากรและค่าธรรมเนียม ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการออกประกาศตามมาตรา ๔๒ ให้เป็นอำนาจของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และนายกสัตวแพทยสภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้

(๖)

(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวง
ตามมาตรา ๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย
กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและออกเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา
๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ
หรือคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร
หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์
และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำ
ของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดชนิดของสัตว์

(๒) กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์
ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย

(๔) กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดทำให้มีการรวบรวม หรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยัง โรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน การขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์

หมวด ๒

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต จากผู้อนุญาต การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์
  - (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย
  - (๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
  - (๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์
- ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ (๖)

มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการ ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาตและแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๖ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาแผนงานดังกล่าวว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๙ เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบว่าการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ และกรณีเห็นว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๐ ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน

มาตรา ๒๓ การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอยุ่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๗

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเข้าประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต และเมื่อมีการแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนจดแจ้งชื่อของทายาทดังกล่าวเป็นผู้ประกอบกิจการแทนโดยให้ใบอนุญาตใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

การแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ทายาทมิได้แสดงความจำนงเป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้รับใบอนุญาตที่ตายตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย

การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสัปดาห์
นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์
ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ก่อนเลิกประกอบกิจการ
และต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิด
ผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จ
ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลา
ที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน
โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสัปดาห์นับแต่
วันเลิกประกอบกิจการ

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับ
ใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่
ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง
ให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต
ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

มาตรา ๓๐ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์
สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่ได้รับการกำหนดให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
ภายในประเทศที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และให้อธิบดีแต่งตั้งพนักงาน
ตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่ได้รับการกำหนดให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก
การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพ
การสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าและการตรวจเนื้อสัตว์ตาม
หลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์สภาให้การรับรอง และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิด
และจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่ฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น
และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหากเป็นกรณีการฆ่าสัตว์
เพื่อการส่งออก ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ในกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ด้วย ในกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ผู้ที่เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

มาตรา ๓๔ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรคระบาด ไม่เป็นโรค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ให้ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง เสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า
ให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์
ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงาน
ตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
ดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นมิให้นำความ
ในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๙ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใด
นำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่าย
เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะ
ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง
ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็น
เนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรอง
ให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในท้องที่ตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง เสียค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามอัตราที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การชำระและการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๒ การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

หมวด ๔

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่การประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ เป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไว้เป็นการชั่วคราวและให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามมาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๔ หรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้อนุญาต

มาตรา ๔๕ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๔

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๖ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต และได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อีกภายในหนึ่งปี

มาตรา ๔๗ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๖ ผู้อนุญาตต้องมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่มีพบ ตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบค่าเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๒๗ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ เมื่อคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ยุติเป็นที่สุดแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่ บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการ ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียน มอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่าย ที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดเนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๘) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้
การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเนินช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรต่อเนื้อสัตว์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดตาม (๖) โดยให้บันทึกรายละเอียด จำนวน น้ำหนักไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ
ตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗)
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๔)
หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาต
ที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่
มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่
ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้หรือที่นายทะเบียนกำหนด แล้วแต่กรณี
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๖
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) โคหรือกระบือ ตัวละไม่เกินห้าหมื่นบาท
- (๒) แพะ แกะ สุกร หรือนกกระจอกเทศ ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท
- (๓) ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกินหนึ่งพันบาท
- (๔) สัตว์อื่น ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการ กับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตาม พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

(๑) อากรการฆ่าสัตว์			
(ก) โค	ตัวละ	๒๐	บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒	บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์			
(ก) โค	ตัวละ	๒๐	บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒	บาท
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท
(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต			
(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต		
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต		
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพ และระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ รวมถึงการฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์ และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่าย โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ซึ่งได้แก่ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระเจอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และนายกสัตวแพทย์สภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบ

กิจการฆ่าสัตว์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ โดยมีอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์มีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๗)

๒.๓ การกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้ จึงกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสัตว์ กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์หรือการชำแหละ และตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์ และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอนการขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ โดยสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๔ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมี วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลจะต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๒.๕ การพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ โดยมีนายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๑๗)

(๒) เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตและตรวจสอบคำขอ แผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานดังกล่าว โดยคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๓) เมื่อได้ดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแจ้งให้คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดตรวจสอบว่าได้ก่อสร้างตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ ซึ่งในกรณีที่ปรากฏว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ไม่เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดย่อมมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องได้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ หรือกรณีเห็นว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๖ การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ กำหนดให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและออกใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยเมื่ออธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับความเห็นจากคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดแล้ว จะต้องพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๗ ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ กำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๑) และกำหนดให้การขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๓) และกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถโอนให้แก่บุคคลอื่นได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๔) ส่วนกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตายก็ให้โอนไปเป็นของทายาทได้ โดยมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย (ร่างมาตรา ๒๕) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๒๖) และกำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาต ในกรณีที่มิได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ หรือต่ออายุใบอนุญาต หรือโอนใบอนุญาต ต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต โดยกำหนดให้คณะกรรมการจะต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๘ การเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบเป็นหนังสือไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ โดยต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงก่อนการเลิกประกอบกิจการ หากผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการดูแลทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามที่กำหนดไว้ให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการ (ร่างมาตรา ๒๘) รวมทั้งกรณีที่ได้รับใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตยังคงมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เช่นเดียวกัน (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๙ พนักงานตรวจโรคสัตว์ กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่ได้รับการกำหนดให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในประเทศที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และให้อธิบดีแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่ได้รับการกำหนดให้เป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก โดยจะต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าและการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรองและได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์ เพื่อให้การตรวจสอบและควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ดำเนินการโดยบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๑๐ การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๑) กำหนดให้ผู้ที่มีประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องแจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และในกรณีเป็นการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย รวมทั้งต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๑) โดยต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

(๒) ก่อนการฆ่าสัตว์ต้องให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสัตว์นั้นก่อน ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ เมื่อได้ตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์นั้นไม่เป็นโรคระบาด ไม่เป็นโรค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้ แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งให้งดการฆ่าสัตว์และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้คืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่มีประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น และกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๔)

(๓) เมื่อฆ่าสัตว์แล้ว พนักงานตรวจโรคสัตว์จะต้องมีการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นก่อนที่จะนำออกจากโรงฆ่าสัตว์ หากปรากฏในภายหลังว่าสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับ

การบริโภคก่อนได้ โดยผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ด้วย (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๑๑ การจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า สามารถนำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมีชีวิตฆ่าและไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าด้วย (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๑๒ การฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ กำหนดห้ามการฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๑๓ การจำหน่ายเนื้อสัตว์ กำหนดห้ามจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าที่ได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๘)

๒.๑๔ การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๑) กำหนดห้ามฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ เว้นแต่ท้องที่ที่ไม่มีโรงฆ่าสัตว์หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์มีอำนาจประกาศให้ท้องที่ดังกล่าวเป็นท้องที่ที่ได้รับยกเว้นให้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้ โดยผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในท้องที่ที่ได้รับยกเว้นให้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้ ต้องแจ้งให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มาตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่า และต้องแจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ด้วย และให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่า ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ เมื่อได้ตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์นั้นไม่เป็นโรคระบาด ไม่เป็นโรค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้ แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งให้งดการฆ่าสัตว์และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นให้คืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น และกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๙)

(๒) เมื่อฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์แล้ว ต้องให้พนักงานตรวจโรคสัตว์รับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นก่อนที่จะนำออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ หากปรากฏในภายหลังว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้ โดยผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ด้วย (ร่างมาตรา ๔๐)

๒.๑๕ อากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ กำหนดให้ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ และผู้ที่แจ้งความประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ต้องเสียค่าเบี่ยเลี้ยงและค่าพาหนะของ

พนักงานตรวจโรคสัตว์ตามอัตราที่อธิบดีกำหนดด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนการชำระและการเบิกจ่ายค่าเบียดเบียนและค่าพาหนะดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๔๑) การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ การชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๔๒) และอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่เรียกเก็บในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (ร่างมาตรา ๔๓)

๒.๑๖ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ที่ถูกสุขลักษณะ หรือกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามการให้ถูกต้องภายในเวลาที่เห็นสมควร หากผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวต่อผู้อนุญาต และผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ โดยมีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ (ร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๔๕)

(๒) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตอีกภายในหนึ่งปี ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา ๔๖)

(๓) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๔๘)

(๔) ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงด้วย (ร่างมาตรา ๔๙)

๒.๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อควบคุมการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาต เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ สั่งให้หยุดยานพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด

(๓) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์ เพื่อตรวจสอบมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่ายหรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด

(๔) ยึดหรืออายัดเนื้อสัตว์ เอกสารหลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๕) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๖) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๕๐ และร่างมาตรา ๕๓)

๒.๑๘ บทกำหนดโทษ

(๑) กำหนดโทษแก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ หรือคณะอนุกรรมการ หรือคณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดที่ให้มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๔)

(๒) กำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ เจือปน และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๕)

(๓) กำหนดโทษแก่ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ไม่ได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๖)

(๔) กำหนดโทษแก่ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน หรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกที่ไม่แสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนแก่นายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย หรือผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย หรือผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ ให้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (ร่างมาตรา ๕๗)

(๕) กำหนดโทษแก่ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๘)

(๖) กำหนดโทษแก่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์แต่ไม่ปฏิบัติตาม

หน้าที่ดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้หรือที่นายทะเบียนกำหนด ให้ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕๙)

(๗) กำหนดโทษแก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์แต่ไม่แจ้ง ชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ไม่ได้ฆ่าสัตว์ตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ออกให้ หรือผู้ที่ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยไม่ได้ถูกฆ่าแต่ไม่นำเนื้อสัตว์นั้น ซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมีได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ ให้ต้องระวางโทษปรับ เรียงตามรายตัวของสัตว์แต่ละประเภท (ร่างมาตรา ๖๐)

(๘) กำหนดโทษแก่ผู้รับใบอนุญาตที่ฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ได้แจ้งไว้ ให้ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวนตามอัตราที่กำหนดตามร่างมาตรา ๖๐ (ร่างมาตรา ๖๑)

(๙) กำหนดโทษแก่ผู้ที่นำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์โดยไม่ได้รับ อนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ หรือผู้ที่นำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น หรือผู้ที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ไม่ได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือผู้ที่ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์แล้วนำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ฆ่าสัตว์ก่อนที่ พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น หรือผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ที่สั่งให้งดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์กรณีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็น โรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๒)

(๑๐) กำหนดโทษแก่ผู้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยไม่แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และสถานที่ฆ่าสัตว์ และฝ่าฝืนคำสั่งของ พนักงานตรวจโรคสัตว์ที่สั่งให้งดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์กรณีเหตุอันควรสงสัยว่า สัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๓)

(๑๑) กำหนดโทษแก่ผู้ต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และกำหนดโทษแก่ผู้ไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๔)

(๑๒) กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้ในกรณีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี (ร่างมาตรา ๖๕)

๒.๑๙ บทเฉพาะกาล กำหนดไว้เพื่อให้สามารถดำเนินการบังคับใช้กฎหมายได้ โดยไม่หยุดชะงัก ดังนี้

(๑) กำหนดให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งการแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๖)

(๒) กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ให้ไว้แล้วตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้ใบอนุญาตดังกล่าวมีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๗)

(๓) กำหนดให้บรรดาค่าขอใบอนุญาตที่ได้ยื่นไว้ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๘)

(๔) กำหนดให้กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๙)

๒.๒๐ อัตราราชการและค่าธรรมเนียม กำหนดอัตราราชการและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน

๒.๒๑ มาตรการรักษาการ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)
